

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ 6ης ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΑΣΟΚ

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Η 6η Σύνοδος της Κ.Ε. συμπίπτει σίγουρα με στιγμές κρίσιμες για τη χώρα, το έθνος και το λαό, καθώς και με περίπλοκες και ψυχροπολεμικές διενέξεις συνθήκες όπως άλλωστε έχουν αναλυθεί έμπεριστατά από τον πρόεδρο. Στο έσωτερικό μέτωπο η χώρα οδηγείται σε οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό αδιέξοδο. Οι εργαζόμενοι ζουν καθημερινά τις επιπτώσεις.

Βρισκόμαστε στην κορύφωση της πολιτικής της μονόπλευρης λιτότητας. Η εύλογη απάντηση στο ερώτημα ποιός καρπώθηκε την αύξηση του εθνικού εισοδήματος (4% σε σταθερές τιμές) προσδιορίζει την έκταση ύφεσης νέας αναδιανομής του εθνικού εισοδήματος υπέρ της ολιγαρχίας του πλούτου. Σε σύγκριση με το '74 η δραστική έχασε μέχρι το 1979 το 50% της αγοραστικής αξίας.

Οι εργατοϋπάλληλοι, οι μισθωτοί μέσα στο 1979 έχουν χάσει το 15% της αγοραστικής τους δύναμης, ενώ το διαθέσιμο εισόδημά τους μειώνεται ακόμα περισσότερο από την μη ανά-προσαρμογή της φορολογικής κλίμακας. Ο άμεσος φόρος έχει καταστήσει προαιρετική εισφορά για τα μεγάλα εισοδήματα ενώ η δυσαναλογία έμμεσων και άμεσων φόρων επιβαρύνει κύρια τις λαϊκές τάξεις.

Στον αγροτικό χώρο τα αποτελέσματα είναι ακόμα δυσμενέστερα. Μέσα στη γενική οικονομική και κοινωνική υποβάθμιση η αγροτιά παραμένει η πιο καταπιεσμένη τάξη. Σύμφωνα με τα κυβερνητικά στοιχεία, οι αγρότες, τα 28% του ενεργού πληθυσμού, απολαμβάνουν μόλις τα 14% του εθνικού εισοδήματος, ενώ το αγροτικό εισόδημα μειώθηκε το 1979 κατά 4%. Συνεχώς ελαττώνονται οι επενδύσεις στον αγροτικό χώρο με παράλληλη συνεχή μείωση της αγροτικής παραγωγής. Ο δήμες διπλασιασμός των αγροτικών συντάξεων μόλις φθάνει σε αύξηση 49% σε σχέση με το 1975.

Οι έμποροεισπράξεις αντιμετώπιζονται τα άλλοπρόσφαλα αντιφατικά και φιλομονοπωλιακά μέτρα της κυβέρνησης, την έλλειψη χρηματοδότησης, την απαράδεκτη κοινωνική ασφάλιση και την συμπίεσή τους από τα μονοπώλια.

Στον ευαίσθητο χώρο της Παιδείας και της Έκπαίδευσης αμφισβητείται δυναμικά ο αυταρχισμός, η υποβάθμιση σπουδών, η κρίση πτυχίων, ο προαναπολιτισμός στο εξαρτημένο μοντέλο ανάπτυξης και η άλλοτρωση του τρόπου ζωής.

Οι κάτοικοι στις πόλεις και στην υπαίθρο αγωνίζονται απέναντι σε μία συνεχή υποβάθμιση της ποιότητας ζωής και σε έκρηκτικά τοπικά προβλήματα ενώ οι φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης παλεύουν μέσα από δημοκρατικές - λαϊκές πρωτοβουλίες για την απαλλαγή τους από τον αυταρχικό - πολιορκητικό κλοιό της Δεξιάς.

Η διεθνής οικονομική συγκυρία δύνει την οικονομική κρίση. Στην Δύση, στις Μητροπόλεις, στις χώρες της Ε.Ο.Κ., υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις του συστήματος. Σε περιόδους ανάκαμψης: εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πόρων των τρίτων χωρών από τα μονοπώλια, «κοινωνικό συμβόλαιο», έμφαση στην ποιότητα ζωής, και κοινωνία της κατανάλωσης. Σε περιόδους ύφεσης και κρίσης: κατανάλωση από την άρχουσα τάξη, στασιμότητα στην ποιότητα ζωής, λιτότητα και ανεργία για τους εργαζόμενους και εξωτερικές εμπορικές σχέσεις στη βάση της άνισης ανταλλαγής.

Στη δική μας χώρα, που βρίσκεται στην περιφέρεια του καπιταλισμού τα προηγούμενα στοιχεία εμφανίζονται με έντονο-τερα χαρακτηριστικά στη μονόπλευρη λιτότητα και στον αυταρχισμό και υποβάθμιση της ποιότητας ζωής. Επιπρόσθετα η ά-νιση ανταλλαγή όχι μόνο δεν ευνοεί αλλά αντίθετα δρά πολλά-πλασιαστικά στα στοιχεία της οικονομικής κρίσης (ισοζύγιο εξωτερικών πληρωμών, ενεργειακό, πληθωρισμός κλπ.).

Οι κινητοποιήσεις της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη. Στοχεύουν στην επίβιωση των εργαζομένων και είναι σίγουρο ότι θα εντείνονται όσο θα διατηρείται η κυβέρνηση της Δεξιάς και θα διακινούνται οι σχέσεις εξάρτησης και εκμετάλλευσης.

2. Βρισκόμαστε πράγματι στο σταυροδρόμι κρίσιμων πολιτικών αλλά και κοινωνικών εξελίξεων. Όμως το κλειδί των εξελίξεων αυτών δεν μπορεί να αναζητηθεί στη σφαίρα κάποιων προσωπικών επιλογών ή μόνο στις αναγκαίες πολιτικές κινήσεις κορυφής.

Η παρέμβαση του πολιτικού φορέα μέσα στο στίβο των κοι-νωνικών διεργασιών και στο καμίνι του μαζικού κινήματος απο-τέλεσε και αποτελεί αποφασιστικό παράγοντα για τις εξελί-ξεις σήμερα.

Παράλληλα το πολύπλευρο αδιέξοδο, που συνθέτουν οι έ-πι μέρους κρίσεις προβάλλει με έμφαση την ά ν α γ κ α ι ό - τ η τ α θ ε τ ι κ ή ς δ ι ε ξ ὀ δ ο υ και απάντηση στη δημοκρατική πρόκληση του λαού, που απαιτεί προώθησή του

λαϊκού κινήματος μέσα από τον κύριο φορέα της αλλαγής στην εξουσία.

Μία τέτοια απάντηση απαιτεί οργάνωση δεμένη με το λαό, που να παρεμβαίνει στα μαζικά κινήματα με σεβασμό στην οργανωτική τους αυτονομία. Μία οργάνωση προαναπολιτισμένη στην κατάκτηση αλλά και στην άσκηση της εξουσίας για το Λαό και με το Λαό.

Μία οργάνωση, που θα βγάλει τη χώρα από τα έθνικά, πο-λιτικά, οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα και θα προχωρήσει με σίγουρα βήματα στο άνοιγμα του δρόμου για το σοσιαλι-στικό μετασχηματισμό.

Επιβεβαιώνονται σήμερα πανηγυρικά οι πολιτικές προβλέ-ψεις και οι επιλογές της απόφασης της 5ης Συνόδου της Κ.Ε. για την οργανωτική πολιτική του Κινήματος και τη στροφή της οργάνωσης εκεί που δουλεύει, κατοικεί, μορφώνεται και ψυχαγ-γείται ο πολίτης στο μαζικό κίνημα, στα πλαίσια της ενωτικής στρατηγικής της ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ με 'Α-νοιχτή Δημοκρατική Πολιτική Δράση.

Β. ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

3. Καθοδηγητικό Συμβόλαιο — Ένιαία αντίληψη

Οι επιλογές της 5ης Συνόδου δεν αποτελούν ένα στατικό πλαίσιο οικοδόμησης και διάταξης δυνάμεων, στόχων και άρχων.

Για ορισμένους αποτέλεσε μία νέα πολιτική πλατφόρμα, για τήν επανασύνδεση της οργάνωσης και για την κατοχύρωση της ιδεολογικό - πολιτικής φυσιογνωμίας της.

Για άλλους υπήρξε η αφετηρία μιας συνολικής προσπάθειας, που στοχεύει στη ριζική βελτίωση της οργάνωσής μας ή της κα-λύτερης παρέμβασής μας στο μαζικό κίνημα.

Ανεξάρτητα όμως από τις υποκειμενικές εκδοχές η 5η Σύ-νοδος αποτελεί κύρια το δυναμικό αποκρυστάλλωμα της ιδεο-λογίας μας στην καθημερινή μαζική πολιτική δράση της ορ-γάνωσης σ' όλα τα επίπεδα της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής ζωής του τόπου, σε σχέση με τους στρατηγικούς μας στόχους αλλά και τις άντικειμενικές συνθήκες.

Αποτελεί έτσι καθημερινό στόχο για κατάκτηση από τό σύ-νολο της οργάνωσης σ' όλα τα επίπεδα.

Η επίτευξη των επί μέρους στόχων, οι άρρυθμίες ή οι αδυ-νομίες δεν εντοπίζονται τόσο στην καλή ή λιγότερο καλή ή λα-θιμένη οργανωτική δουλειά όσο κύρια στον βαθμό κατάκτησης της ενιαίας αντίληψης και μετασχηματισμό των δευτερευουσών αντιθέσεων, που δικαιολογημένα υπάρχουν και πρέπει να υπάρ-χουν, μέσα στο Κίνημα.

Πρός την κατεύθυνση αυτή άλλωστε, με την καταλυτική παρέμ-βαση του προέδρου στράφηκε κύρια με επιτυχία η προσπάθεια μέσα στην Κ.Ε. και στο Ε.Γ. πριν και μετά την 5η Σύνοδο.

Παρά τα θετικά δέματα στην καθημερινή πράξη, δεν κατακτή-θηκε ακόμα η πολιτική αυτονομία του πολιτικού φορέα απέναντι στις πολιτικές ή κοινωνικές καταβολές των μελών ή και των στε-λεχών.

Όσο και όπου οι κοινωνικές διεργασίες εμφανίζονται έντονες ο κατακερματισμός του κοινωνικού ιστού προεκτάθηκε μέσα στο Κίνημα με εμφάνιση αντιθέσεων πολιτικής πρακτικής. Τα φαι-νόμενα αυτά εμφανίστηκαν έντονα στα μεγάλα αστικά κέντρα. Προς τον επαρχιακό χώρο εξασθενίζουν γιατί η ένοποιητική δια-δικασία βοηθιόταν από τα κοινά και όχι απλά συγκλινόνα τα-ξικά συμφέροντα, αλλά και τον ριζοσπαστισμό και την πίστη στο δόγμα του ανθρώπου της υπαίθρου.

Η προσπάθεια οργανωτικής παρέμβασης στεφθηκε από έπι-τυχία στον βαθμό που η τομή όταν και όπου έγινε, πήρε ύπ- όψη τα χαρακτηριστικά αυτά, πολιτικοποίησε τις αντιθέσεις και διαμόρφωσε ενοίκους δρους για την συνειδητοποίηση των προ-βλημάτων και τον απεγκλωβισμό των στελεχών και των μελών από τις άγονες και στείρες αντιπαράθεσεις.

4. Πολιτικοποίηση της 'Οργάνωσης — Διαφώτιση του λαού

Οι προηγούμενες διαπιστώσεις δίνουν το μέτρο της αναγκαι-ότητας της πολιτικοποίησης και της διαφώτισης της οργάνωσης για να μπορέσει αυτή με ενιαία αντίληψη να διαφωτίσει το λαό, να προπαγανδίζει τις αρχές, να αναλύσει και επεξηγήσει τις πο-λιτικές επιλογές και την καθημερινή πρακτική μας. Για να μπο-ρέσει η οργάνωση να παίζει καθοδηγητικό ρόλο μέσα στο λαό αντλώντας συμπεράσματα από την ίδια τη δράση και την κίνηση των λαϊκών μαζών.

Έτσι χωρίς να εγκαταλειφθεί η συνέχιση της προσπάθειας για την περιχαράκωση της ιδεολογικής μας ταυτότητας δόθηκε από

την Κεντρική καθοδήγηση το βάρος της διαφώτισης μέσα από την ανάλυση κάθε φορά της συγκεκριμένης πολιτικής γραμμής μας και των επίκαιρων θεμάτων.

Η διαφώτιση της οργάνωσης συνοδεύθηκε με παράλληλη στρατευση της σε μία κινητοποίηση για την διαφώτιση του λαού.

Βασικά ανταπόκριση είχαν στο λαό οι σχεδιασμένες προσπάθειές μας σε επίπεδο γενικότερης πολιτικής παρέμβασης με εκδηλώσεις σε πανελλήνια κλίμακα για τα εθνικά μας θέματα και κύρια η εκστρατεία διαφώτισης για την Ε.Ο.Κ. Ακόμα σοβαρές προσπάθειες γίνονται για την ενημέρωση γύρω από την οικονομική κρίση.

Οι μαζικές διαδικασίες για ένωση της πολιτικής γραμμής στο μαζικό κίνημα (Άγροτικό, Συνδικαλιστικό, Νομαρχιακές Συνελεύσεις, Νεολαία, Αυτοδιοίκηση) έδωσαν μία νέα ποιότητα στην προσπάθεια πολιτικοποίησης της οργάνωσης και κατανοήσης του ρόλου του μαζικού κινήματος.

Η στρατευση των οργανώσεων γύρω από την προσπάθεια σύληξης των δυνάμεων και αξιοποίησης της λαϊκής Συμμετοχής συνοδεύτηκε από πλατειές διαδικασίες ενημέρωσης της οργάνωσης και επεξεργασίας του ρόλου της λαϊκής πρωτοβουλίας, των συνολικών επιπτώσεων στην Δημοτική Λαϊκή Έπιμόρφωση.

Μέσα από τις αποκεντρωμένες διαδικασίες της Γιορτής Νεολαίας κατανοήθηκαν η σημασία και οι δυνατότητες πολιτιστικής παρέμβασης του Κινήματος απέναντι στην αλλοτριωτική επέμβαση του πολιτιστικού Ιμπεριαλισμού.

Γενικότερα δόθηκε έμφαση στην προσπάθεια να κατανοηθεί από την οργάνωση η αναγκαιότητα σύνδεσης με τα λαϊκά προβλήματα μέσα από τις διαδικασίες:

— Άπογραφής, ενημέρωσης - αποκάλυψης που προωθούν τη συσπείρωση της κοινωνικής βάσης.

— Τεκμηρίωση —προγραμματισμού— υπεύθυνης συμμετοχής που βοηθούν στη μετατροπή της κοινωνικής βάσης σε κοινωνική δύναμη.

— Ένταξης των επίμετρων προβλημάτων στα ευρύτερα θέματα (έθνικά, πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά, πολιτιστικά, θεσμικά) και της συμμετοχής στις λαϊκές κινητοποιήσεις που μετασχηματίζουν τελικά το μπλόκ των κοινωνικών δυνάμεων σε πολιτική δύναμη εξουσίας.

Αυτή η προσπάθεια βρίσκεται σίγουρα σε ικανοποιητική εξέλιξη παρά την καθυστέρηση που παρουσιάστηκε στην προώθηση διακίνων των μέσων που θα συμβάλουν στη διαφώτιση (όπως η Έκδοση Ιδεολογικού περιοδικού ή η συγκρότηση σχολής στελεχών κ.ά.).

5. Μαζικοποίηση — Οργανωτική ανάπτυξη

Είναι άναμφισβήτητο δεδομένο, πως η πολιτική επιρροή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να σταθεροποιηθεί και να αυξηθεί πρέπει να επενδυθεί πολιτικά, ιδεολογικά και οργανωτικά. Αυτό πραγματοποιείται μέσα από την άμεια δράση των μελών μας και μέσα από τη σύναψη σταθερών και πολυπλευρών σχέσεων της οργάνωσης με το λαό. Με τούτο τον τρόπο εξασφαλίζεται η αναγκαία διαλεκτική σχέση ανάμεσα στην οργανωμένη στην κοινωνική και εκλογική βάση του Κινήματός μας.

Η άποιαδήποτε αδυναμία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να επενδύει οργανωτικά τη μαζική επιρροή της πολιτικής του γραμμής και του προέδρου του είναι άρρηχτα συνδεδεμένη με την προοπτική της Ιδεολογικής φυσιολογίας και της πολιτικής ταυτότητας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κάτω απ' αυτό το πρίσμα έμπαινε και μπαίνει επιτακτικά η ανάγκη επίμονης και ουσιαστικής προώθησης του μαζικού χαρακτήρα της οργάνωσης μας.

Μόνιμος πολιτικός και οργανωτικός στόχος μας ήταν και είναι η ΜΑΖΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ — ΜΑΖΙΚΗ ΔΟΥΛΕΙΑ — ΜΑΖΙΚΗ ΔΡΑΣΗ. Τούτο το τρίπτυχο περιέχει ένα ποιοτικό και ποσοτικό στοιχείο.

Το ποσοτικό στοιχείο σχετίζεται:

— Με την ποσοτική αύξηση - στρατολόγηση του αριθμού της οργανωμένης βάσης.

— Με τη δημιουργία νέων Τ.Ο., Κ.Ο., και Ο.Π.

— Με την ανάπτυξη και τη διατήρηση σταθερών και μόνιμων λειτουργικών σχέσεων με το φιλικό περίγυρο και τους όπαδους του Κινήματος.

Το ποιοτικό στοιχείο σχετίζεται:

— Με την ταξική αντιπροσώπευση και έκφραση των διαφόρων κοινωνικών στρωμάτων και ομάδων, που αποτελούν το εύρο φάσμα του εργαζόμενου λαού.

— Με το ποιοτικό ανέγερμα της λειτουργίας, της συλλογικότητας, του σχεδιασμού, της υλοποίησης, του έλέγχου και καταμερισμού δουλειάς.

— Με την προγραμματισμένη συνεχή ιδεολογική και πολιτική επιμόρφωση και διαπαιδαγώγηση των μελών και στελεχών.

— Με τη δυνατότητα παρέμβασης μέσα στο λαϊκό κίνημα και στα προβλήματα μέσα από την πρωτοπόρα συμμετοχή και πολιτική καθοδήγηση στα αντίστοιχα μαζικά κινήματα.

6. Πέρα από τα άπογραφικά στοιχεία που αποκαλύπτουν την πραγματική οργανωτική κατάσταση πρέπει να διαπιστώσουμε ότι:

— Η προηγούμενη οργανωτική αναφορά, που είναι αποτυπωμένη σε αριθμητικά στοιχεία είναι η φάση της Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης τον Ιούλη του '77, όπου ο αριθμός των μελών μας ήταν 27.000

— Μετά τις εκλογές του '77, παρά την ανταπόκριση, συμμετοχή και στρατευση της οργάνωσης στην εκλογική μάχη, παρατηρήθηκε μία φάση αντικειμενικής κάμψης, όπως συνοφίζονταν στις εκτιμήσεις της 2ης Συνόδου της Κ.Ε. Μετά τις Δημοτικές Έκλογές η οργάνωση ακολούθησε μέτριο και όρι-

σμένες φορές αντιφατικό ρυθμό όπως αντικατοπτρίστηκε στις περιγραφικές εκτιμήσεις για το που βρίσκόμαστε σήμερα της 5ης Συνόδου.

— Σήμερα υπάρχουν αναλυτικά στοιχεία και ολοκληρωμένη εικόνα, με αποτίμηση της προηγούμενης πορείας διαμόρφωσης της σημερινής κατάστασης και των προοπτικών για κάθε νομό και για κάθε χώρο. Τα στοιχεία αυτά αφορούν όχι μόνο στεγανούς αριθμούς, αλλά διάταξη δυνάμεων, σύνθεση, προβλήματα, ανάγκες, προτάσεις, προοπτικές, σχεδιασμοί, τρίμηνο πρόγραμμα, στόχοι ανάπτυξης και συγκρότησης των οργανώσεων.

7. Οι οργανώσεις και τα μέλη δεν είναι ένα τυχαίο σύνολο ή απλά ένας ονομαστικός κατάλογος. Παρά τις όποιες αδυναμίες είναι σε εξέλιξη μία πολιτική - οργανωτική ένότητα, μία ένότητα κοινών προβληματισμών με ενδιαφέροντα, μία ένότητα ζωής. Είναι πολιτικά κύτταρα με σχέδιο, διάταξη, στόχους και δράση. Τα μέλη είναι υπαρκτά και με πολλές διαβαθμίσεις ενεργά με τα κριτήρια της 5ης Συνόδου και όχι απλά κάποιο όνομα με ημερομηνία εγγραφής, χωρίς διάταξη, λειτουργία και δράση.

Τα ΕΝΕΡΓΑ ΜΕΛΗ του ΠΑΣΟΚ, σύμφωνα με τα κριτήρια και τις υποχρεώσεις του Καταστατικού (όπως και παρτέρα εξειδικεύθηκαν στην 5η Σύνοδο) είναι 65.000. Αυτές οι 65.000 μέλη βρίσκονται αρθρωμένα σε πανελλήνια κλίμακα, καλύπτοντας γεωγραφικά όλη την Ελλάδα και όλες τις χώρες του εξωτερικού (όπου υπάρχει μετασώρευση) και όλους τους κοινωνικούς χώρους σε Τ.Ο., Κ.Ο. και Ο.Π. Συνολικά έχουμε:

1.000 Τ.Ο. (οι 150 βρίσκονται στο εξωτερικό)

600 Ο.Π., κατά γεωγραφικό χώρο.

500 Κ.Ο. και 100 Ο.Π. που καλύπτουν τους χώρους εργατοϋπαλλήλων, βιοτεχνών, επισημών και σπουδάζουσας νεολαίας

Η μαζικοποίηση προχώρησε κύρια μέσα από πρωτογενή οργανωτική δουλειά με την ίδρυση νέων Τ.Ο., Κ.Ο. και Ο.Π. και λιγότερο μέσα από παρέμβαση των υπαρχόντων Τ.Ο. και Κ.Ο. στο μαζικό κίνημα ή την ατομική στρατολόγηση νέων μελών μέσα από ανοιχτές εκδηλώσεις μας.

Οι οργανώσεις Τ.Ο. και Κ.Ο. δεν είναι απομονωμένες ούτε από τον κοινωνικό τους χώρο, ούτε από τον φιλικό εκλογικό περίγυρο μας. Η κάθε οργάνωση στην προς τα έξω δράση της πλαισιώνεται από πολύ μεγαλύτερο αριθμό εκδηλωμένων φίλων, που βρίσκονται σε στενή σχέση και συνεχή διάλογο με τα οργανωμένα μέλη. Τόσο στα χωριά όσο και στις μικρές επαρχιακές πόλεις, όπου υπάρχει αμεσότητα και είναι σχετικά εύκολος ο έντονος της πολιτικής περιφοράς και τάσης του κοινού, οι οργανώσεις μας έχουν σαφή γνώση του πολιτικού και εκλογικού μας περιγύρου στον χώρο τους. Με αυτή τη διαπίστωση και πρακτικό δεδομένο και με τα στοιχεία που έχουμε για τον χώρο της Αττικής, είναι βέβαιο πως πέρα από τα ενεργά κομματικά μέλη υπάρχει ένα εύρο σύνολο εκδηλωμένων και καταγραμμένων φίλων του Κινήματος, που έχουν με τον ένα ή άλλο τρόπο συμμετοχή στην πολιτική, κοινωνική και κομματική δράση της οργάνωσης. Υπολογίζεται πως οι προσδιοριζόμενοι από τις Τ.Ο. και Κ.Ο. φίλοι που αποτελούν το εύρο πολιτικό μέτωπο της οργάνωσης μας ξεπερνούν το ΥΠΕΡΔΙΠΛΑΣΙΟ των ενεργών μελών μας.

8. Η κοινωνική σύνθεση των Τ.Ο. (με εξαιρετική ορισμένες Τ.Ο. αστικών κέντρων) βρίσκεται σε αντίστοιχία με το χώρο τους. Ένδεικτικά η αναλυτική κοινωνική σύνθεση των συνόρων (που άσφαλως είναι και ένδεικτική της σύνθεσης των Τ.Ο.) στις Νομαρχιακές Συνελεύσεις Έβρου — Άρτας — Θεσπρωτίας Δυτ. Αττικής, είναι η ακόλουθη:

	ΕΒΡΟΣ	ΑΡΤΑ	ΘΕΣΠΡ.	Δ. ΑΤΙΚΗ
Άγροτες	44,1%	40,4%	29%	—
Εργατοϋπαλλήλοι	29,2%	29,3	30,9	65,6%
Επιστήμονες	12,5	11,1	11,8	6,5
Επαγγελματιοβιοτέχνες	9,7	11,1	25%	21,3
Σπουδαστές	2,7	2,3	2,72	6,6
Συνταξιούχοι	—	1,5	—	—
Γυναίκες	1,3	1,5	—	—

Ένα ακόμη αξιοσημείωτο γεγονός είναι πως τα ποσοστά της κοινωνικής διαστρωμάτωσης των Τ.Ο. ενός Νομού δεν βρίσκονται σε απόλυτη αναλογία με τη σύνθεση της Νομαρχιακής Έπιτροπής. Τούτο βέβαια δεν σημαίνει ότι τα καθοδηγητικά όργανα, όπου τα μέλη του δυναμικά διαθέτουν συνείδηση, πολιτική δυναμότητα, αγωνιστικότητα, θα πρέπει να συγκροτούνται με κοινωνία, συνεχιστική αντίληψη.

Ένα πρόσθετο σοβαρό στοιχείο που οφείλει να μας προβληματίσει είναι μικρή ως λιγοστή και πολλές φορές ανύπαρκτη ή συμμετοχή της γυναίκας τόσο στις Τ.Ο. όσο και στα ενδιάμεσα και κεντρικά όργανα. Η εμπειρική εικόνα είναι τόσο έκδηλη, ώστε τα ειδικότερα στοιχεία και τα ποσοστά να περιτείνονται.

9. Είναι γενική ομολογία, πως η οργάνωση έχει ξεπεράσει τα χαρακτηριστικά ενός ξεκομμένου μηχανισμού. Βρίσκεται μέσα από τη διάταξη, τον καταμερισμό και τη δράση της σε διαλεκτική σύνδεση με την κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα. Αξιοσημείωτο είναι πως πολλές Ν.Ε., Τ.Ο. και Κ.Ο. και Έθνικο - τοπικές εκδίδουν μηνιαίες ή 15ημερες εφημερίδες με σημαντική κυκλοφορία, που προπαγανδίζουν τις γενικές και τοπικές θέσεις του Κινήματος. Την τελευταία περίοδο οι εκδόσεις εφημερίδας τόσο στο λεκανοπέδιο Αττικής όσο και στην επαρχία, έχουν πολλαπλασιαστεί. Έχουν γίνει σημαντικά θετικά βήματα για την κατάκτηση της μαζικής αντίληψης και της μαζικής δράσης, τόσο στα ενδιάμεσα καθοδηγητικά όργανα, όσο και στις Τ.Ο. και Κ.Ο., όπου με προγραμματισμένη δουλειά και ιεραρχημένους στόχους παρεμβαίνουν στους μαζικούς χώρους. Οι εκθέσεις των κλιμακίων της Κ.Ε., οι συμπληρωμένες εγκύ-

κλίου του 'Οργανωτικού' από τις Ν.Ε. και τα συγκεκριμένα στοιχεία των καθοδηγητικών 'Επιτροπών' στους μαζικούς χώρους (όπως αυτά παρατίθενται στους απολογισμούς των αντίστοιχων 'Επιτροπών'), πιστοποιούν τόσο την ανάπτυξη όσο και τη διαπλοκή της οργάνωσης μας με τα προβλήματα, τις διεργασίες και τις διεκδικητικές κινητοποιήσεις των λαϊκών δυνάμεων στους χώρους των εργατοϋπαλλήλων, αγροτών, επαγγελματιοβιοτεχνών, επιστημόνων, νεολαίας και πολιτισμού. 'Από τα συνολικά στοιχεία εκπροσώπησης της οργάνωσης μας στο Συντακτικό, 'Αγροτικό και Συνδικαλιστικό και Νεολαιίστικο χώρο, φαίνονται ξεκάθαρα τόσο οι δυνατότητες όσο και οι αδυναμίες και έλλειψεις μας.

10. 'Η απόφαση της 5ης Συνόδου έχει περάσει σ' όλα τα επίπεδα της οργάνωσης σαν ανάγκη να υλοποιηθεί, σαν πράγματι ένα καθοδηγητικό συμβόλαιο, όλοι την αποδέχονται κι όλοι θέλουν να την υλοποιήσουν. Είναι ο άξονας δουλειάς όλων των επιπέδων της οργάνωσης. 'Η πιο πέρα υλοποίησή της παραμένει περισσότερο από κάθε άλλη φορά σήμερα αναγκαία σε σχέση με τις τεράστιες υποχρεώσεις που έχουμε στην προοπτική έξοδου.

Σάν ειδικότερα συμπεράσματα μπορούμε να πούμε ότι:

Δεν έχει στο σύνολό της αφομοιώσει η οργάνωση τη σχέση της μαζικοποίησης με την κατοχύρωση της ιδεολογικοπολιτικής φυσιογνωμίας και παραπέρα το πώς γίνεται το άνοιγμά της στο λαό.

— Οι ποσοτικοί στόχοι υλοποιούνται μ' ένα ικανοποιητικό ρυθμό σ' αντίθεση με τους στόχους, που συνιστούν την πολιτική ανάπτυξη της οργάνωσης που συγκριτικά παρουσιάζει κάποια καθυστέρηση.

— 'Η γενική εικόνα της οργάνωσης μπορεί να θεωρηθεί θετική και ικανοποιητική, αλλά όχι απόλυτα επαρκής, σε σχέση με την ορατή προοπτική έξοδου.

— 'Η έκδοση τοπικών εφημερίδων αποτελεί σημαντική έφευδο για τη μαζική διάδοση των θέσεων του ΠΑΣΟΚ τόσο γενικά όσο και σε προβλήματα Νομού ή επαρχίας. Τέτοιες πρωτοβουλίες είναι ζωτική ανάγκη να στηριχτούν και να πολλαπλασιαστούν.

— Για να υπάρχει ενιαία καθοδήγηση στους νομούς και να συντονίζεται η δουλειά των επιτροπών σ' αυτούς, θα πρέπει οριστικά πλέον να περνάει η όποια παρέμβαση ή όποια επίσκεψη μέσα από την ενημέρωση και γνώση του αντίστοιχου κλιμακίου της Κ.Ε.

— Θα πρέπει να προσδιορίσουμε το διαφορετικό ειδικό βάρος που έχει το κάθε επιμέρους μαζικό κίνημα σε κάθε νομό και να ξεδιεικύνουμε την παρέμβασή μας.

— Θα πρέπει να προσδιορίσουμε τη θέση μας απέναντι στις τοπικές ιδιομορφίες, ώστε να καθορίσουμε τον τρόπο και το είδος παρέμβασης.

— 'Επιβάλλεται το οριστικό σταμάτημα της όποιας άνοχης σ' όλους εκείνους που συνειδητά υπονομεύουν την οργάνωση παραβαίνοντας καταστατικά, κανονισμούς και κάθε έννοια κομματικής δεοντολογίας στο δωμά προσωπικών επιδιώξεων.

— Είναι επιτακτικό ή επέκταση του θεσμού των επαγγελματικών στελεχών τόσο στο Κέντρο όσο και στην περιφέρεια διαταγμένα και κατά γεωγραφικά διαμερίσματα και κατά χώρους.

— 'Η πηγή των αδυναμιών εξακολουθεί να βρίσκεται στη συγκρότηση και λειτουργία του καθοδηγητικού κέντρου και στο αίσθημα ευθύνης και στρατεύσης των κεντρικών κλιμακίων και οργάνων.

— 'Η όποια καθυστέρηση της διάταξης των μελών σχετίζεται με το πολιτικό επίπεδο του στελεχιακού δυναμικού.

— 'Η ανυπαρξία ημερήσιου Τύπου αφαιρεί τη δυνατότητα της πληροφόρησης στα μέλη μας και στο λαό μας του πολιτικού γεγονότος και της ένταξής του στη στρατηγική του ΠΑΣΟΚ.

— Παρά τη σημαντική βελτίωση και το ξεπέρασμα αρνητικών πλευρών ή απομένονα σε ελάχιστους Νομούς τριθήμερη αντίθεση στις σχέσεις τοπικού βουλευτή και οργάνωσης, αποδυναμώνει και αναστέλλει την ανάπτυξη και την ένωση της οργάνωσης.

— 'Η ύπαρξη σε ορισμένους νομούς των παραγόντων μέσα στην οργάνωση και στον περίγυρό της, παρά την αντιμετώπισή τους και τη διαπαιδαγωγική δουλειά και τη σωστή λειτουργία τους, υποβαθμίζει πολλές φορές την οργάνωση και τραυματίζει το κύρος των οργάνων.

— Οι βασικές κατευθύνσεις που έδωσε το Ε.Γ. σε συνεργασία με την Ε.Ο. για το περιεχόμενο δουλειάς των Τ.Ο. Α' 'Αθηνas, αποτέλεσε σημαντική τομή γιατί για πρώτη φορά χωρίζει τη συνοικία σε τομείς (γεωγραφικούς και μαζικούς χώρους) και ανάλογα καταμερίζει τα μέλη μας κατά τμήνα σε αντίστοιχα με τους τομείς. Τούτη η κατεύθυνση προσαρμοσμένη με τις τοπικές συνθήκες είναι αναγκαίο να επεκταθεί σ' όλα τα αστικά κέντρα.

11. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

'Η απόφαση της 5ης Συνόδου αναγόρευσε το οικονομικό σαν ένα από τους κύριους άξονες δράσης της οργάνωσης. 'Ο βαθμός αξιοποίησης της απόφασης στον άξονα αυτό (σύμφωνα και με τα αναλυτικά στοιχεία που δόθηκαν στην Κ.Ε.) προσδιορίζει και την αντίστοιχη οργανωτική ανάπτυξη και την πολιτικοποίηση των μελών του Κινήματος σ' όλα τα επίπεδα.

'Εγινε σίγουρα κοινή συνείδηση η αναγκαιότητα της οικονομικής αυτοδυναμίας του Κινήματος, καθώς και ότι η οικονομική του επίβιωση όπως και η πολιτική του δύναμη, αντλούνται από τις άσπευστες πηγές του Λαού.

Το ΠΑΣΟΚ ζει από την οικονομική ενίσχυση του εργατή, του

αγρότη του βιοτέχνη, του επαγγελματία, του διαμορφωμένου, του φοιτητή. Διεκδικεί και περιμένει τη μικρή, αλλά μαζική ενίσχυση από το ύστερημα των 'Ελλήνων εργαζομένων στην 'Ελλάδα και στο εξωτερικό.

'Η εξεύρεση πόρων δεν είναι πια μία εσωτερική λειτουργία αλλά μία πολιτική πράξη, αφού τα μέλη μας και τα όργανα αποτελούν το συνδετικό κρίκο ανάμεσα στην οργάνωση και στους φίλους οπαδούς και το δημοκρατικό λαό της χώρας.

Παράλληλα με την οικονομική αυτοδυναμία δόθηκε ακόμα βάρος, με ενίσχυση της υλικότεχνικής υποδομής, σε ένα σωστό ενιαίο οικονομικό προγραμματισμό αποκεντρωμένο στη βάση λειτουργίας κεντρικών και περιφερειακών οργάνων.

Τα αποτελέσματα μιας μακρόχρονης και επίπονης προσπάθειας στον τομέα αυτό έχουν αρχίσει να αποτυπώνονται έκδηλα στην καθημερινή λειτουργία του Κινήματος.

12. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ — 'ΕΝΤΥΠΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Στον εύαισθητο χώρο της μαζικής ενημέρωσης του λαού υπήρξαν σίγουρα παλινδρομήσεις που εκφράζονταν τόσο στον προσανατολισμό για την οριστική επίλυση του προβλήματος, όσο και στη μη στρατεύση της οργάνωσης για τη διάδοση της 'Εξόρμησης. Τα πλάνα που είχαν διαμορφωθεί με την απόφαση της 5ης Συνόδου δε μπόρεσαν να υλοποιηθούν από την οργάνωση. Οι πωλήσεις της εφημερίδας περιορίστηκαν στους ίδιους αριθμούς που είχαμε και πριν την 5η Σύνοδο (32.000). Μία μικρή ανάκαταξη παρατηρήθηκε στην επαρχία με αυξήσεις σε ορισμένους νομούς και αντίστοιχη μείωση στις πωλήσεις της 'Αθήνας.

Είναι σίγουρο ότι η 'Εξόρμηση' έχει ελλείψεις στην απόλυτη και συνολική ικανοποίηση του προβληματισμού των κομματικών μελών. 'Από την άλλη μεριά τα πλατιά στρώματα λόγω παράδοσης έχουν έθιστεί σε συγκεκριμένες καθημερινές εφημερίδες, ενώ μία έμβολμη εβδομαδιαία έκδοση δε μπορεί να συγκριστεί για την όποια δαπανούνται ποσά τεράστια σε σχέση με την οικονομική άντοχή της 'Εξόρμησης.

Δεν πρέπει ακόμα να αγνοηθεί το γεγονός ότι μία σειρά από οργανώσεις σε τοπικό, κλαδικό, ή νομαρχιακό επίπεδο έχουν προωθήσει έκδοση τοπικών εφημερίδων με σημαντική επιτυχία. Το έγγραφομα αυτό που πρέπει σίγουρα να ενισχυθεί δείχνει, ότι ανεξάρτητα από τις παραπέρα επιλογές ως προς την πορεία της 'ΕΞΟΡΜΗΣΗΣ', η διάδοση της σημαντικής έκδοσης μπορεί και πρέπει να ενισχυθεί με στρατεύση της οργάνωσης και συμμετοχή τόσο της ίδιας όσο και του κοινωνικού περιγύρου στη διαδικασία βελτίωσης της ποιότητας.

13. ΚΛΙΜΑΚΙΑ

'Ηδη με την απόφαση της 5ης Συνόδου είχε προσδιοριστεί η αναγκαία κατάσταση:

α. Της στρατεύσης όλου του στελεχιακού δυναμικού σε σταθερή μόνιμη και άμεση βάση.

β. Της ουσιαστικής και αποτελεσματικής παρέμβασης της Κ.Ε. μέσα από ΚΛΙΜΑΚΙΑ της σε όλα τα επίπεδα λειτουργίας του Κινήματος.

Στόχος αυτής της επιλογής ήταν:

α. Οι άμεσες και ριζικές λύσεις των όποιωνδήποτε προβλημάτων εκκρεμούν σε Νομαρχιακό, Τοπικό ή Κλαδικό επίπεδο, λύσεις συνθετικές και ενωτικές πάνω σε όρους, και αρχές, που ήταν διαλεκτικά δεμένες με τον πολιτικό και ιδεολογικό προσανατολισμό του Κινήματος.

β. 'Εξασφάλιση της συνεχούς ροής πληροφόρησης από την Κ.Ε. προς τις Ν.Ε., Τ.Ο. και Κ.Ο. και αντίθετα, πάνω σε πολιτικά, οργανωτικά και ιδεολογικά θέματα.

γ. 'Ελεγχος της καθημερινής δουλειάς και καθοδηγητική παρέμβαση στην από κοινού με τις Ν.Ε. επεξεργασία προγραμμάτων και πλάνων δουλειάς, εξασφαλίζει την ένταση της δουλειάς των Ν.Ε. στους οργανωτικούς στόχους των 'Επιτροπών και των Γραφείων του Ε.Γ.

Οι στόχοι αυτοί επιτεύχθηκαν σ' ένα ικανοποιητικό ποσοστό. Τα περισσότερα μέλη της Κ.Ε. που αποτέλεσαν καθοδηγητικά κλιμακία μαζί με τα κλιμακία της Ε.Ο. και των άλλων επιτροπών πραγματοποιήσαν πάνω από 300 επισκέψεις προς τις Ν.Ε.

Τα αποτελέσματα της δουλειάς των κλιμακίων ήταν ανάλογα με την υποκειμενική δυνατότητα, τη συνέπεια και την επίμονη που απέδειξαν κύρια τα κλιμακία της Κ.Ε. όπου μετέφεραν σωστά τις κατευθύνσεις της 5ης Συνόδου, όπου είχαν τακτική και άμεση επαφή με την οργάνωση, όπου ανταποκρίθηκαν στους προβληματισμούς και τις ανάγκες των Ν.Ε. και Τ.Ο., καθοδηγώντας σωστά και έδωσαν στην οργάνωση με τους νέους στόχους του ΠΑΣΟΚ. Στους περισσότερους από τους νομούς, που οδηγήθηκαν σε Ν.Σ. τα κλιμακία έπαιξαν ένα ουσιαστικό και θετικό ρόλο. Βέβαια δεν μπορεί να αγνοηθεί ότι υπήρξαν και αδυναμίες, ατέλειες, και λάθη. Ορισμένα κλιμακία δεν αντιλήφθηκαν ότι ήταν δική τους ευθύνη να εξασφαλίσουν την ουσιαστική σύνδεση όλων των 'Επιτροπών (Αυτοδιοίκηση, 'Οργανωτικό, Διαφώτιση, Νεολαία κ.ά.) με τους αντίστοιχους υπεύθυνους των Ν.Ε. που καθοδηγούσαν. 'Αποτελέσματα ήταν ότι παρ' όλες τις επισκέψεις τέτοιων κλιμακίων σε μερικούς νομούς δε συνεχίζεται η χαλαρή σύνδεση, να διαιωνίζεται η εκκρεμότητα προβλημάτων και να χυλαίνει η πληροφόρηση τόσο προς τις Ν.Ε. και Τ.Ο. όσο και προς τις καθοδηγητικές επιτροπές.

'Η ένταση στα κλιμακία της Κ.Ε. και ενός μέλους της 'Επιτροπής 'Οργανωτικού, καθώς και άλλων επιτροπών, βοήθησε ουσιαστικά στην αποτελεσματικότερη λειτουργία των κλιμακίων. 'Η μέχρι σήμερα έμπειρία από τη λειτουργία των κλιμακίων να προσδίδει τους όρους και τις προσωπικές ευθύνες που όφειλουν να αναλαμβάνουν οι σύντροφοι που απαρτίζουν τα κλιμακία.

Συμπερασματικά σε κάθε περίπτωση η απόδοση των κλιμακίων ενισχύεται στο βαθμό, που προγραμματίζονται μέσω μαζικών διαδικασιών επαφές με Τ.Ο. και Κ.Ο. και πραγματοποιείται διαδικασία έλεγχος σε στόχους και λειτουργίες.

'Η παρέμβαση των κλιμακίων πρέπει να γίνεται ύστερα από μελέτη των ιδιαίτερων κοινωνικών συνθηκών κάθε περιοχής (κοι-

νικιακές δυνάμεις - παραγωγικές σχέσεις - κοινωνικός ιστός - ιστορία κλπ.) και όχι οργανωτικά ή ισοπεδωτικά.

14. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΣΤΕΛΕΧΗ

Με τη στράτευση όλου του στελεχιακού δυναμικού του ΠΑΣΟΚ και τη δραστηριότητα των κλιμακίων της Κ.Ε., η 5η Σύνοδος είχε σαν στόχο να σταματήσει την κομματική πολυμορφία και να γεννηθεί ένα ενιαίο ΠΑΣΟΚ, με συλλογική βούληση, με πρωτοβουλία, με πειθαρχία και αποτελεσματικότητα. Με άλλα λόγια, να δομηθεί και να λειτουργήσει η οργάνωση του ΠΑΣΟΚ με τα χαρακτηριστικά μιας ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες άσκησης ΕΞΟΥΣΙΑΣ.

Τα αποτελέσματα της προσπάθειας αυτής και η εμπειρία που αποκτήθηκε, επιβεβαίωσαν στην πράξη, την αναγκαιότητα της επίλυσης της 5ης Συνόδου σχετικά με την υιοθέτηση του θεσμού των επαγγελματικών στελεχών για περιορισμένα χρονικά διαστήματα.

15. ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Τον περασμένο χρόνο πραγματοποιήθηκαν 32 Νομαρχιακές Συνελεύσεις, ύστερα από αξιολόγηση της κατάστασης και έντονη προσπάθεια υλοποίησης συγκεκριμένων πολιτικών — οργανωτικών στόχων. Το άνοιγμα και η ολοκλήρωση των διαδικασιών σε τοπική κλίμακα, σε συνδυασμό με μαζικές πολιτικές και οργανωτικές πρωτοβουλίες, άνοιξαν νέους ορίζοντες και προσανατολισμούς στις αντίστοιχες οργανώσεις.

Μέχρι τώρα έχουν γίνει οι παρακάτω:

Πελοπόννησος (Αρκαδία, Λακωνία, Κορινθία, Αργολίδα), Κρήτη η Ήρακλειο), Στερεά (Εύβοια, Ευρυτανία), Θεσσαλία (Λάρισα, Μαγνησία, Καρδίτσα), Μακεδονία (Πιερία, Ημαθία, Υπ. Θεσσαλονίκης, Σέρρες, Ξάνθη, Γρεβενά), Θράκη (Έβρος), Ήπειρος (Θεσπρωτία, Γιάννενα, Άρτα), Ίόνια (Κέρκυρα, Κεφαλονιά), Νησ. Αιγαίου (Λέσβος, Ίκάρια, Νάξος, Ρόδος), Άττική (Β3, Β1, Δυτ. Άττική — Έλευσινά), Εξωτερικό (Γερμανία, Ίταλία, Σουηδία).

Η αύξηση της πορείας και των αποτελεσμάτων των Νομαρχιακών Συνελεύσεων οδηγούν στη διαπίστωση της καταλυτικής συμβολής τους:

— Στην άφομοίωση της στρατηγικής και της τακτικής του ΠΑΣΟΚ, όπως ειδικότερα σήμερα εντοπίζεται στη διεκδίκηση της εξουσίας, καθώς και στην άποσαφήνιση της ιδεολογικής μας ταυτότητας.

— Στην πολιτικοποίηση και σχεδιασμό ενεργειών, στην αξιοποίηση των εμπειριών και στο ξεπέρασμα σχηματικών αντιπαράθεσεων, προσωπικών αντιθέσεων και των υποκειμενικών αδυναμιών.

— Στη συγκρότηση, διάταξη και δράση των οργανωμένων δυνάμεων και στον εντοπισμό των προβλημάτων, των αναγκών και των αντιθέσεων στον κάθε κοινωνικό χώρο, με την ανάπτυξη ενοίκων συσχετισμών για αντιπαράθεση και ρήξη με την πολιτική της Δεξιάς.

— Στην προσπάθεια για την οικονομική αυτοδυναμία του Κινήματος, καθώς και στην έκφραση δημιουργικών προβληματισμών και συγκεκριμένων προτάσεων για τη βελτίωση και τη διάδοση των εντύπων και της «Εξόρμησης».

— Στην ανάπτυξη της εσωκομματικής δημοκρατίας, μέσα από την ελεύθερη έκφραση των απόψεων, την κριτική και την αυτοκριτική, καθώς και ανάπτυξη και εμπλουτισμό των καθοδηγητικών οργάνων με νέα αξιολογικά στελέχη (η ανανέωση των Ν.Ε. κυμάνθηκε από 40—60%).

— Στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης της οργανωμένης βάσης προς τα άνωτερα καθοδηγητικά όργανα και στην αποκρυπτολόγηση μιας νέας πιο προωθημένης πολιτικής και κομματικής συνείδησης.

16. ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Στα πλαίσια των κατευθύνσεων της 5ης Συνόδου πραγματοποιήθηκαν:

— Η Πανελλαδική Σύσκεψη Αγροτικών Στελεχών και τελευταία η Πανελλαδική Σύσκεψη Συνεταιριστικών στελεχών. Για το μαζικό πέρας των οργανωτικών κατευθύνσεων και του πολιτικού συνδικαλιστικού περεχομένου της Κεντρικής Σύσκεψης Αγροτικών Στελεχών, έγιναν 13 Περιφερειακές Συσκέψεις στελεχών με συμμετοχή 2.500 ενεργών στελεχών.

— Η Πανελλήνια Σύσκεψη Συνδικαλιστικών Στελεχών του Έργατοϋπαλληλικού χώρου, και η πρόκτασή της σε 25 νομούς, όπου και πήραν μέρος 1.500 δραστήρια και δεινά με το χώρο τους στελέχη.

— Οι Συσκέψεις Νεολαίας, για τη Σπουδάζουσα Α.Ε.Ι., την Τεχνική Παιδεία και το Μαθητικό, που επεκτάθηκαν και σ' όλες τις επαρχιακές πανεπιστημιούπολεις.

— Οι περιφερειακές συσκέψεις στελεχών για την ανάλυση και τοπική προσαρμογή του Δημοτικού Προγράμματος.

Οι μαζικές αυτές πρωτοβουλίες κατάκτησαν αναμφίβολα τους πολιτικούς — οργανωτικούς στόχους τους και αποτελούν ιστορικό προηγούμενο, που δίνουν μια νέα δυναμική ώθηση στην πορεία συγκρότησης και κοινωνικού προσδιορισμού της οργάνωσής μας. Οι στόχοι που εκπληρώθηκαν ήταν:

— Η πολιτική ένωση των θέσεων μας με παράλληλη κατανόηση της φυσιογνωμίας μας.

— Η οργανωτική οικοδόμηση και διάταξη των δυνάμεών μας με άναφορά τους στους αντίστοιχους κοινωνικούς χώρους.

— Η στελεχιακή συγκρότηση και δικτύωση μας σε πανελλαδικό επίπεδο.

— Η διαμόρφωση μιας ζωντανής σχέσης μέσα από επικοινωνιακό διάλογο και ανταλλαγή πείρας και γνώσεων ανά-

μεσα στα καθοδηγητικά όργανα και τα ενδιάμεσα στελέχη.

17. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ — Κ.Ε. — Ε.Γ. — Σ.Σ.

Στην απόφαση της 5ης Συνόδου προσδιορίστηκε ο καθοριστικός και αποφασιστικός ρόλος της Κ.Ε. και του Ε.Γ. και των Επιτροπών στην πορεία υλοποίησής της.

Σαν απαραίτητη προϋπόθεση, για τη σωστή λειτουργία των Κεντρικών Οργάνων, προσδιόριζε η απόφαση της Συνόδου την κατάρτιση:

— Ένιαίας άποψης για την πολιτική και οργανωτική γραμμή του Κινήματος.

— Ίκανότητα ένταξης και σύνδεσης συγκεκριμένων επί μέρους θεμάτων στην στρατηγική του Κινήματος.

— Ίκανότητα εξειδίκευσης των γενικών θέσεων του Κινήματος σε συγκεκριμένη πολιτική γραμμή και δράση για κάθε επί μέρους χώρο.

Από τη μέχρι σήμερα εκτίμηση της δουλειάς σε σχέση με την απόφαση της 5ης Συνόδου, εκτιμάται ότι ο ρόλος των κεντρικών οργάνων ενισχύθηκε και βελτιώθηκε σε ότι αφορά:

— Την πολιτική παρέμβαση και κατεύθυνση της οργάνωσης.

— Την διαμόρφωση και υλοποίηση πλάνων δουλειάς.

— Τον έλεγχο, την κριτική και αυτοκριτική με στόχο την καλύτερευση της δουλειάς συνολικά.

Παράλληλα όμως μ' αυτές τις γενικές εκτιμήσεις εντοπίστηκαν και ελλείψεις, υποκειμενική και αντικειμενική αδυναμία και ασυνέχεια που μείωσαν την αποτελεσματικότητα των Κεντρικών Οργάνων.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η απόφαση της 5ης Συνόδου έδωσε τη δυνατότητα στην Κ.Ε. μέσα από τον καταμερισμό και προγραμματισμό δουλειάς να ανανεώσει και να εμπλουτίσει τον οργανικό της δεσμό με την Όργάνωση. Αυτή η κατεύθυνση θα έπρεπε να συνεχιστεί με τακτικές συγκλήσεις της Κ.Ε., και με τη συνειδητή έντονη στράτευση για δουλειά όλων των μελών της Κ.Ε., μέσα από τα διάφορα όργανα στα οποία συμμετέχει ο καθένας.

Για το γεγονός της μη σύγκλησης της Κ.Ε., την εύθυνη ανέλαβε το Ε.Γ. που στάθηκε αυτοκριτικά σ' αυτό το γεγονός. Το ίδιο το Ε.Γ. εκτιμά ότι ούτε η δραστηριότητα της υλοποίησης της 5ης Συνόδου, ούτε η μη δραστηριοποίηση μερικών μελών της Κ.Ε., ούτε ο τεράστιος όγκος δουλειάς που έπρεπε στούς ώμους του Ε.Γ., μπορούν να αποτελέσουν ικανοποιητική αιτιολογία.

Παράλληλα όμως επισημάνθηκε ότι μόνο ένα μέρος των μελών της Κ.Ε. στρατεύθηκε και δραστηριοποιήθηκε ουσιαστικά, μέσα από τις Επιτροπές και τα κλιμάκια για την υλοποίηση των αποφάσεων της Κ.Ε.

Ε.Γ.

Το Ε.Γ. με την καθοδήγηση του προέδρου και στα πλαίσια των αποφάσεων της Κ.Ε. λειτουργήσει συλλογικά και με ενιαία αντίληψη, για τον χώρο παρεμβαίνοντας έγκαιρα και αποφασιστικά στα ευρύτερα ζητήματα της χώρας.

Παράλληλα κατέβαλλε σημαντικές προσπάθειες για την υλοποίηση των αποφάσεων της 5ης Συνόδου στοχεύοντας στην οργανωτική ανάπτυξη και συγκρότηση του Κινήματος.

Το Ε.Γ. προσπάθησε να έχει σταθερή επαφή και συνεργασία με τις Επιτροπές και τα Γραφεία του Κινήματος ώστε κάθε απόφασή του να στηρίζεται σε ουσιαστική πληροφόρηση για τις συνθήκες του κάθε χώρου. Αντίστοιχα η επιτυχία της συνεργασίας αυτής καταξιώνει και την υλοποίηση της απόφασης που θέλει τη δράση των Επιτροπών και των Γραφείων σαν υπεύθυνη καθοδηγητική πολιτική δράση και όχι σαν διοικητική διεκπεραίωση.

Επισημάνθηκε όμως ότι επανειλημμένα παρουσιάστηκε το φαινόμενο μεταφοράς για επίλυση ακόμα και απλών καθημερινών προβλημάτων στο Ε.Γ. Αποτέλεσμα τέτοιων φαινομένων είναι υπερφόρτωση των μελών του Ε.Γ. και υποβάθμιση της δυνατότητάς τους ν' ασχοληθούν με ουσιαστικά θέματα.

Για το ξεπέρασμα τέτοιων φαινομένων οφείλουν τόσο το Ε.Γ. όσο και οι Επιτροπές και τα Γραφεία να δρούν τη χρυσή τομή της συνεργασίας που θα καταξιώνει την πολιτική εύθυνη της πρωτοβουλίας, τον έλεγχο της καθοδήγησης και την πολιτική συνέπεια σε τυχόν άνευθυνες υπερβάσεις.

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι χωρίς να μειωθεί ο άμεσος ρόλος του Ε.Γ., αυτό δεν πρέπει να κατατρέχεται με έπαισιωδη καθημερινά προβλήματα. Παράλληλα οφείλει να γίνει παραδεκτό ότι το Ε.Γ. δεν είναι γραφείο δημοσίων σχέσεων, αλλά συλλογικό όργανο για τη διαμόρφωση της πολιτικής γραμμής, θέσεων και οργανωτικών παρεμβάσεων και κατευθύνσεων και επομένως πρέπει να είναι αυστηρό και απαιτητικό για να ανταποκριθεί στο ρόλο του.

Συντονιστικό Συμβούλιο (Σ.Σ.)

Η τακτική συνεργασία Ε.Γ. και Γραμματέων Επιτροπών και Γραφείων είχε σαν αποτέλεσμα να μειωθεί η συχνότητα σύγκλησης του Σ.Σ. Αυτό όμως δεν πρέπει να παγιωθεί και το Ε.Γ. οφείλει να αναλάβει την εύθυνη και την πρωτοβουλία για σταθερή σύγκληση του Σ.Σ. τουλάχιστον μια φορά στους δύο μήνες. Στο συμπέρασμα αυτό οδηγεί η εμπειρία που αποκτήθηκε από τις συνεδριάσεις του Σ.Σ., όπου υπήρξε κάθε φορά πολιτική ανασκόπηση των γεγονότων, προβληματισμός και ανάλυση των προβλημάτων οργάνωσης και των μαζικών χώρων, ώστε συνολικά να εξασφαλίζεται ο ενιαίος προσανατολισμός.

Συντονιστική Γραμματεία

Η εμπειρία που αποκτήθηκε από τη δεκάμηνη λειτουργία της Σ.Γ., σαν ενδιάμεσο όργανο μεταξύ των Επιτροπών και του Ε.Γ., έδειξε στο Ε.Γ., αλλά και στη Σ.Γ. ότι ο θεσμός αυτός δεν έφερε το άνομο άποτέλεσμα, δηλαδή την άπαυλα της του Ε.Γ. από

Ένα μέρος της δουλειάς του, και την λειτουργία των Έπιτροπών και Γραφείων χωρίς την άμεση και καθημερινή επαφή με το Ε.Γ. Η έκτιμηση αυτή είναι ανεξάρτητη από το αναμφισβήτητο γεγονός της θετικής και συνεχούς παρουσίας και λειτουργίας των μελών που πλαισίωσαν την Σ.Γ., που κατέβαλαν κάθε προσπάθεια να καθιερώσουν θετικά τον θεσμό της Σ.Γ.

Με βάση αυτή την έκτιμηση ο πρόεδρος και το Ε.Γ. αποφάσισαν τον Οκτώβριο του '79 να μη συνεχισθεί πλέον η λειτουργία της Σ.Γ. Από τότε εξασφαλίζεται η καθοδήγηση, ο συντονισμός και ο έλεγχος των Έπιτροπών και των Γραφείων άμεσα από το Ε.Γ., —μέσα από καταμερισμό υπευθυνότητας κατά τομείς στα μέλη του Ε.Γ.— και με την ενίσχυση της λειτουργίας του Σ.Σ. και την ανάπτυξη πρωτοβουλιών από τις Έπιτροπές και τα Γραφεία του Κινήματος.

18. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ

Συνέχης και επίπονη ήταν η προσπάθεια που καταβλήθηκε από την Κοινοβουλευτική Έκπροσώπηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για μία ουσιαστική άνωση του Κοινοβουλίου ώστε να γίνει η Έθνική Αντιπροσωπεία πραγματικό κέντρο λήψης των αποφάσεων και όχι ένας άδουλος διεκπαιρωτής της κυβερνητικής πολιτικής.

Η υποβάθμιση όμως των θεσμών και της δημοκρατίας που συντελείται συνέχεια από τις κυβερνήσεις της Δεξιάς δεν άφησε ανέγγιχτο το θεσμό του Κοινοβουλίου μέσα από τα ανυπέρβλητα εμπόδια που θέτει ο Κανονισμός της Βουλής κατά την άσκηση της Κοινοβουλευτικής διαδικασίας.

Παρά τις αντίξοες αυτές συνθήκες με την ενδυνάμωση της λειτουργίας της η Κοινοβουλευτική Έκπροσώπηση έδωσε καθημερινές μάχες τόσο σε σχέση με τον ουσιαστικό έλεγχο της κυβερνητικής πολιτικής, στην ψήφιση των νομοσχεδίων και προτάσι θεσμικών νόμων όσο και για την ουσιαστική υποστήριξη των δικαίων λαϊκών αιτημάτων και των εξακοινοβουλευτικών αγώνων.

Οι προσπάθειες σφραγίστηκαν με την καταλυτική συμμετοχή του προέδρου στη συζήτηση για τα εθνικά θέματα και τον προϋπολογισμό. Η λειτουργία της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης, ενταγμένη στη γενική πολιτική δράση της Οργάνωσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στηρίχτηκε στη δραστηριοποίηση και συλλογική δουλειά των Κ.Τ.Ε., στην ουσιαστική ενίσχυση από την Έπιτροπή Ανάλυσης και Προγραμματισμού (ΕΛΠ) και την ΥΜΕΤΕΚΟ, και στη συνεργασία με τις αντίστοιχες Έπιτροπές και Γραφεία του Ε.Γ.

Σήμερα όλα τα μέλη της Κ.Ε. που συμμετέχουν στην κοινοβουλευτική εκπροσώπηση, είναι αντίστοιχα ενταγμένα σε μία Έπιτροπή ή Γραφείο του Ε.Γ.

Η αποτελεσματική λειτουργία της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης, ενισχύθηκε με την δημιουργία του Συμβουλίου Κοινοβουλευτικής Λειτουργίας (ΣΚΟΛ), σε ύλοποίηση σχετικού προβληματισμού και απόφασης της προηγούμενης Συνόδου της Κ.Ε. Στο συλλογικό αυτό όργανο της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης, που λειτουργεί κάτω από την ευθύνη του προέδρου, συμμετέχουν οι δύο κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι, 4 βουλευτές μέλη της Κ.Ε. και το μέλος της Κ.Ε. (ΔΥΚΟ).

Κορυφαίες πολιτικές σημασίες πράξη αποτέλεσε η αποχώρηση της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ από τη συζήτηση για την ένταξη στην Ε.Ο.Κ. ύστερα από μία σειρά ζητήματα που μείωναν την εθνική μας κυριαρχία (δήλωση Ναταλί), καταστρατηγούσαν το Σύνταγμα και υποβάθμιζαν την λαϊκή κυριαρχία.

19. ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Η Έπιτροπή Ανάλυσης και Προγραμματισμού ολοκληρώνει την έκπόνηση εξειδικευμένου και ιεραρχημένου κυβερνητικού προγράμματος. Κάτω από τον συντονισμό και την καθοδήγηση της Ε.Α.Π. έχουν συγκροτηθεί ομάδες μελέτης, απαρτιζόμενες από μέλη και στελέχη των Έπιτροπών, των Κ.Τ.Ε. και των Κ.Ο. και επεξεργάζονται τις θέσεις του Κινήματος στα επί μέρους τμήματα του προγράμματος.

20. ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Στις έκτιμήσεις της 5ης Συνόδου είχε επισημανθεί η δημιουργία συνθηκών για την ανάπτυξη μαζικού κινήματος στους χώρους δουλειάς, κατοικίας και μόρφωσης.

Είχε προβλεφθεί μία νέα περίοδος γεμάτη από διεκδικητικούς αγώνες και απεργιακές κινητοποιήσεις. Τα κοινά προβλήματα που παράγονται από τις αντιφάσεις του συστήματος, συσπειρώνουν την κοινωνική βάση διαρθρωμένη σε συγκεκριμένους χώρους στο συνδικαλιστικό χώρο, στην Τ.Α., στον αγροτικό χώρο, στη νεολαία, στην πολιτιστική δραστηριότητα κλπ. Η μετατροπή της κοινωνικής βάσης σε κοινωνική δύναμη και η κίνηση αυτών των κοινωνικών δυνάμεων, όπως είχε έκτιμηση από την απόφαση της 5ης Συνόδου, δεν είχε προωθηθεί σε ικανοποιητικό επίπεδο οργάνωσης και συντονισμένης δράσης. Αντικειμενικά αίτια, υποκειμενικές αδυναμίες, διαφορετικές έκτιμήσεις πολιτικών φορέων — (όχι μόνο τακτικές σημασίας) — ευνόησαν την αντιφατικότητα και την αναποτελεσματικότητα των διεκδικητικών αγώνων. Η στροφή της οργάνωσης στο μαζικό κίνημα, που είχε προδιαγραφεί η απόφαση της 5ης Συνόδου, αποδείχτηκε τομή για την ενδυνάμωση και της ίδιας της οργάνωσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της αποτελεσματικότητας του μαζικού κινήματος.

Η πρόβλεψη για την δόνηση των αντιφάσεων του εξαρτημένου καπιταλιστικού συστήματος και οι επιπτώσεις τους στους χώρους δουλειάς, μόρφωσης, κατοικίας και ψυχαγωγίας, δικαιώθηκε πέρα για πέρα.

Ο σταθερός προσανατολισμός της κυβέρνησης για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της ολιγαρχίας του πλούτου μεγάλωσε το μπλόκ των κοινωνικών δυνάμεων που αμφισβητούσαν την πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας και αποδείκνυε στην πράξη την σύγκληση των ταξικών συμφερόντων της αγροτικής και εργατικής τάξης και των μικρομεσαίων στρωμάτων.

Παράλληλα το κυβερνητικό θεσμικό όπλοστάσιο μηχανισμών

πρόληψης και καταστολής (Ν. 330, Ν. 3239, Ν. 643, Νόμος διάλυσης συγκεντρώσεων, ιδιώνυμα, αώρες, ροταλοφόροι κλπ.), σε συνδυασμό με τους δίδον θεσμικούς εκσυγχρονισμούς (Ν. 815, αντίπαλες πόλεις, ρυθμιστικό, αποχετευτικό κλπ.) ενώ σε μία πρώτη φάση δρούσε ανασταλτικά στις λαϊκές κινητοποιήσεις, έδρασε τελικά συσπειρωτικά με τη διαμόρφωση στόχων για θεσμικές αλλαγές πέρα από στενά οικονομίστικα αίτηματα.

Η βασανιστική πορεία της ταυτόχρονης κατάκτησης της ταξικής συνείδησης και της πολιτικής συνειδητοποίησης πέρασε από στάδια ανάκαμψης αλλά και ύφεσης ανάλογα με την παρέμβαση του πολιτικού φορέα.

21. Τα πολιτικά χαρακτηριστικά με τα οποία επιχειρούσε η Δεξιά να διασπείρει τη βάση γύρω από ψευδοδιλήμματα (Ευρωπαϊστές - αντιευρωπαϊστές, πόλη - χωριό, παραγωγοί - καταναλωτές, εργάτες - υπάλληλοι, υψηλόμισθοι - χαμηλόμισθοι κλπ.) άρρισαν να ξεπερνιούνται με την ένωτική στρατηγική της ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΑ-Ι-ΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ.

Η δικαίωση της Άνοιχτης Δημοκρατικής Πολιτικής Δράσης μέσα σε ένωτικά μαζικά κινήματα με σεβασμό της οργανωτικής αυτονομίας, αποτελεί μία πραγματικότητα.

Ανεξάρτητα από τον βαθμό στον οποίον ανταποκρίθηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., που αντιμετώπισε εδώ την πολεμική όχι μόνο της Δεξιάς, αλλά και της παραδοσιακής Άριστερας, αποδείχτηκε στην πράξη ο δυναμισμός και η ζωντάνια του μαζικού κινήματος, όταν αξιοποιείται η λαϊκή συμμετοχή και πρωτοβουλία (φοιτητικό κίνημα Ν. 815, εργατοϋπαλληλική κινητοποίηση της 9 Αυγούστου, αγροτικές κινητοποιήσεις με κορύφωση την πανελλαδική απεργία, καθολική κινητοποίηση της ΚΕΔΚΕ, καθολική κινητοποίηση επαγγελματιοδιστεχνών, κινητοποίηση στο Ήρακλειο για την διάσωση της πολιτιστικής κληρονομιάς, κινητοποιήσεις κατοίκων για την ποιότητα ζωής κλπ.).

Αντίθετα, όπου παρατηρήθηκε προσπάθεια χειραγώγησης του μαζικού κινήματος, παρουσιάστηκαν έντονα τα χαρακτηριστικά αδρανισμού ή και έκφυλισμού (κίνημα Ειρήνης, ψηφισματολογία στους δήμους π.χ. για την Καμψόζη, το Αφγανιστάν, ή το νετρώνιο).

Ακόμα η μαζικότητα και ζωντάνια των τελευταίων κινητοποιήσεων έδειξε ότι ο συντονισμός στην πράξη και η πραγματική ένωση των εργαζομένων χωρίς δογματισμούς καταχτιέται στη δράση γύρω από τα επί μέρους προβλήματα προς τα γενικά. Σε καμία περίπτωση δεν καταχτιέται αντίστροφα με μόνιμα δίδον «ένωτικά» από τα πάνω σχήματα, που ουσιαστικά έγκλωβίζουν γνήσιες λαϊκές δυνάμεις μέσα σε νόθα οργανωτικά πλαίσια και παροπλίζουν την αυτόνομη και πρωτογενή δυναμική των κοινωνικών χώρων.

Η αναγκαιότητα της ποιοτικής παρέμβασης του πολιτικού φορέα μέσα στο μαζικό κίνημα για τον σεβασμό της οργανωτικής του αυτονομίας, την αξιοποίηση της λαϊκής πρωτοβουλίας, για θεσμικές αλλαγές και την στήριξη της προσπάθειας για επιβίωση των εργαζομένων με ιεράρχηση στόχων και μετασχηματισμό των δευτερευουσών αντιθέσεων προϋποθέτει και απαιτεί την ποσοτική παρέμβαση και την ποσοτική και ποιοτική άνοδο της αντίστοιχης οργανωτικής υποδομής του πολιτικού φορέα.

Στους επί μέρους απολογισμούς των έπιτροπών του Κινήματος καταγράφηκε συστηματικά η προσπάθεια για την ανάπτυξη οργανώσεων και πυρήνων προσανατολισμένων στο μαζικό κίνημα και κύρια στους χώρους δουλειάς, την ενιαία πολιτική γραμμή και διαμόρφωση θέσεων μέσα από μαζικές διαδικασίες (συσκέψεις στελεχών στον αγροτικό και εργατικό χώρο, σεμινάρια Αυτοδιοίκησης. Παράλληλα υπάρχει η διάταξη των δυνάμεων στους επί μέρους χώρους (συνδικάτα, σύλλογοι, συνεταιρισμοί, δημοτικά και κοινοτικά όργανα), καθώς και η απογραφή και ο συσχετισμός των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων που δρουν μέσα στο μαζικό κίνημα.

Συμπερασματικά μπορεί να διαπιστωθεί ότι η πορεία που προδιέγραψε η απόφαση της 5ης Συνόδου τόσο ως προς την κομματική συγκρότηση όσο και ως προς τις εξελίξεις γύρω από το μαζικό κίνημα, δρίσκεται σε πλήρη αντίστοιχία με την σημερινή πραγματικότητα.

Γ. ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ — ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. «ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ»

23. Στη 2η Σύνοδο της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ είχε προδιαγραφεί την πορεία προς το Λαό. Είχε προβλέψει τις εξελίξεις και αποκρυστάλλωσε μέσα από αναλύσεις την πολιτική γραμμή της ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΑ-Ι-ΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ και της ΑΝΟΙΧΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ.

Στην 5η Σύνοδο το μήνυμα της οργανωτικής πολιτικής έκφραζε την αναγκαιότητα να συμβαδίσει και να προσαρμοσθεί ο έσωτερικός ρυθμός της οικοδόμησης, της διάταξης και της λειτουργίας της οργάνωσης με το ρυθμό των κοινωνικών διεργασιών και των πολιτικών εξελίξεων. Οι εξελίξεις στηρίζονταν στη μετατροπή του μπλόκ των κοινωνικών δυνάμεων σε πολιτική δύναμη εξουσίας και προδιέγραφαν μία ορατή πορεία προς την εξουσία.

Σήμερα στην 6η Σύνοδο δρισκώμασε μπροστά σε μία ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Ο Λαός μπροστά στο μέγεθος της εθνικής πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής κρίσης, απαιτεί από τον κύριο φορέα της αλλαγής, από το ΠΑΣΟΚ, να δώσει άμεσα την απάντηση στην πολύμορφη κρίση και να δώσει τη χώρα από τα σκαριά αδιέξοδα, ανοίγοντας παράλληλα το δρόμο για τη μεγάλη αλλαγή για το Σοσιαλιστικό Μετασχηματισμό.

Το ΠΑΣΟΚ έχει αποδεχθεί την πρόκληση αυτή σ' ένα συμβόλαιο τιμής με το ΛΑΟ. Η αποδοχή αυτή μεταφράζεται σε άμεση αμφισβήτηση της Κυβέρνησης και της εξουσίας από τη Δεξιά και σε μετεξέλιξη της οργάνωσης του ΠΑΣΟΚ ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες άσκησης της εξουσίας.

24. Η 'Αλλαγή δεν είναι για το ΠΑΣΟΚ ένα απλό πολιτικό σύνθημα. Είναι μία βαθιά δραματική διεργασία στη συνείδηση του Έλληνικού λαού, ένα ιστορικό αίτημα για την ολοκλήρωση της εθνικοκοινωνικής του πορείας, απ' την οποία τον εκτρέπουν συστηματικά οι ντόπιες και ξένες δυνάμεις της αντίδρασης και της συντήρησης. 'Αλλαγή σημαίνει εξασφάλιση των προϋποθέσεων για μία ουσιαστική εθνική ανεξαρτησία, για να αποδεσμευτεί η Χώρα μας απ' τα ξένα πολιτικά και στρατιωτικά κέντρα αποφάσεων, να σταματήσει η διάβρωση του κράτους από ξενοκίνητους μηχανισμούς και να απαλλαγεί η εθνική οικονομία από τον καθοριστικό έλεγχο και εξάρτηση των πολυεθνικών μονοπωλίων και της ντόπιας ολιγαρχίας. Σημαίνει να αναγκαστεί η ξένη πολιτική διείσδυση που απειλεί να αποκόψει το λαό, και προπάντων τους νέους, από τις πολιτιστικές τους ρίζες και την ιστορία του. Σημαίνει ακόμα να εξασφαλισθεί η διαδικασία για την κατάκτηση και κατοχύρωση της λαϊκής κυριαρχίας και της κοινωνικής απελευθέρωσης του εργαζόμενου Έλληνα. Μία τέτοια αλλαγή, όπως την δραματίζεται το ΠΑΣΟΚ, συνεπάγεται παραπέρα πλάτημα των δημοκρατικών θεσμών, κατοχύρωση της ατομικής και συλλογικής ελευθερίας και εγκαθίδρυση μιάς οικονομικής δημοκρατίας, που θα δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για μία σταθερή πορεία της Ελλάδας προς ανώτερες μορφές κοινωνικής οργάνωσης και δημιουργίας στα πλαίσια του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού. Όμως πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα, πως για το ΠΑΣΟΚ η έννοια της 'Αλλαγής, παρ' όλο το βαθύ καθοριστικό της νόημα δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση επαναστατική ανατροπή ή βαστική επιδίωξη στόχων, που δεν μπορούν να θεωρηθούν και ώριμοι λαϊκοί στόχοι.

«**Δομικοί μετασχηματισμοί στην οικονομική και κοινωνική τάξη, που δεν έχουν ώριμάσει στη λαϊκή συνείδηση και δεν μπορούν να θεωρηθούν άδιστα ως λαϊκοί στόχοι, αποτελούν άκαιρους και επικίνδυνους πειραματισμούς, που κάθε άλλο παρά εξυπηρετούν την υπόθεση της κοινωνικής ανάπτυξης και του Σοσιαλισμού.**»

Έτσι, το θέμα της αναγκαιότητας της 'Αλλαγής είναι για το ΠΑΣΟΚ κάτι που πρέπει να ξεχωρίζεται προσεκτικά απ' το θέμα του ρυθμού της αλλαγής. Ο τελευταίος δεν μπορεί να προσδιοριστεί από πριν και χωρίς αναφορά στην ώριμηση συγκεκριμένων συνθηκών και προ πάντων της λαϊκής υποστήριξης και αποδοχής. Όπως πολύ καλά γνωρίζουμε, από ιστορική πείρα, η παραγνώριση αυτής της αλήθειας είχε συχνά ως αποτέλεσμα οδυνώδεις πιλοδομήσεις στην αναπτυξιακή διαδικασία και παρεμπόδιση της πορείας προς το Σοσιαλισμό.

25. Αυτές οι παρατηρήσεις σκιαγραφούν σε πολύ γενικές γραμμές την πολιτική φυσιογνωμία του Κινήματος και ταυτόχρονα οριοθετούν τα πλαίσια της λαϊκής πολιτικής συνοψισμένης και ιεραρχημένης στο εξειδικευμένο Κυβερνητικό Πρόγραμμα που θα παρουσιάσει το ΠΑΣΟΚ στον Έλληνικό Λαό.

Η κατεύθυνση της Κυβερνητικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ θα διαγραφεί τι μπορεί και πρέπει να εφαρμόσει άμεσα, σε άρρηκτη σχέση με τους μεσοπρόθεσμους στόχους και τις μακροπρόθεσμες προοπτικές του αγώνα. Θα χαράζει συγκεκριμένα θέματα για την επομένη των εκλογών αλλά ταυτόχρονα θα ανοίγει και τους καινούργιους δρόμους για μελλοντικές προσπάθειες και κατακτήσεις. Στόχος θα είναι και να δώσουν στα πιεστικά σημερινά προβλήματα και να δημιουργήσουν την δυναμική που θα επιτρέψει το οριστικό ξεπέρασμα της σημερινής κατάστασης. Η κατεύθυνση της Κυβερνητικής Πολιτικής περιλαμβάνει το θεμέλιο λίθο της αλλαγής, στον οποίο θα προστεθούν και άλλοι για να χτιστεί η κοινωνία που επιδιώκουμε.

Δύο βασικές σκέψεις καθορίζουν την κυβερνητική πολιτική που διαγράφεται. Από τη μία μεριά, η επιδίωξη, μία δημοκρατική κυβέρνηση, να πραγματοποιήσει γρήγορα τις μεταβολές εκείνες που θα δεσμεύσουν τη χώρα σε μία καινούργια κατεύθυνση σύμφωνη με τα συμφέροντα του εργαζόμενου λαού και του έθνους. Από την άλλη μεριά, η επιδίωξη να διασφαλιστεί η συμμετοχή των μαζών σε όλες τις κρίσιμες για την πορεία του τόπου αποφάσεις, ώστε να κατασφαλιστεί ο δημοκρατικός προσανατολισμός και να ανοίξει ο δρόμος προς το Σοσιαλισμό.

Η πορεία αυτή προϋποθέτει ότι οι μη προνομιούχοι αγρότες, οι εργάτες, οι υπάλληλοι, οι τεχνικοί, οι επιστήμονες, οι επαγγελματίες, οι μικροί και μεσαίοι επιχειρηματίες, οι συνταξιούχοι, η νεολαία θα συνεργαστούν στενά για να πάρουν οι ίδιοι στα χέρια τους την τύχη τους. Οι δυνάμεις πάνω στις οποίες στηρίζεται το ΠΑΣΟΚ δεν είναι οι ομάδες των δυσχερησθέντων ή διαμαρτυρομένων. Είναι τα πιά ζωντανά τμήματα του λαού μας, που τα συνδέει η θέληση να καταλύσουν την ξένη εξάρτηση να τερματίσουν την εκμετάλλευση από την οικονομική ολιγαρχία, να άμφισβητήσουν τις αυταρχικές δομές του σημερινού κράτους. Οι γενικές κατευθύνσεις Κυβερνητικής Πολιτικής είναι έκφραση των επιδιωξεών τους μέσω στενότερης σύνδεσής τους και το πολιτικό πλαίσιο της δράσης τους. Κεντρικό σύνθημά τους είναι η αλλαγή, η ριζική αλλαγή σ' όλους τους τομείς της εθνικής, οικονομικής πολιτιστικής και κοινωνικής ζωής της Χώρας.

26. Το ΠΑΣΟΚ σάν φορέας αλλαγής, έχει ένα αντιδεξιό χαρακτήρα και μία πολυστρωματική έμβελεια. Αποτελεί την ενσάρκωση ανάγκων, επιθυμιών και προσδοκιών διαφόρων ομάδων και στρώματων. Ακριβώς τούτο είναι ένας από τους παράγοντες της άλματικής και δυναμικής του ανάπτυξης και έκλογικής του επιτυχίας αλλά ταυτόχρονα και σοβαρός συντελεστής άπαισθησής της πορείας του.

Στη διάρκεια της αντιπολιτευτικής του δράσης η προπαγάνδα των θέσεων του Κινήματος για τις αντιθέσεις ανάμεσα σε κέντρο - περιφέρεια, σε προνομιούχους και μη προνομιούχους, ενάντια στους Ιμπεριαλιστές, ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΟΚ, στα μονοπώλια και στη ντόπια ολιγαρχία εκφράζουν το δόγμα της αλλαγής σε πλατειά λαϊκά στρώματα, και είναι βασικό στοιχείο για την πολιτική συσπείρωση και εκλογική άνοδο. Στο δρόμο και στη διάρκεια διακυβέρνησης του Κινήματος, οι δευτερεύουσες αντιθέσεις ανάμεσα στις διάφορες τάξεις και στρώματα του κοινωνικού χώρου των «μη προνομιούχων» θα είναι προσδιοριστικός παράγοντας για τον τρόπο και την δυνατότητα άσκησης εξουσίας.

Κάθε τάξη και λαϊκό στρώμα από τη θέση που κατέχει μέσα στη κοινωνία, αντιμετωπίζει διαφορετικά προβλήματα και δίδει με διαφορετικό τρόπο ρυθμό και ένταση τις αντιθέσεις της με το σύστημα. Οι οικονομικοί και διεκδικητικοί αγώνες δεν μπορούν από μόνοι τους να διασφαλίσουν την ενιαία δράση και την πολιτική ένοπλη των λαϊκών τάξεων. Άπλα μέσα από τις μορφές πάλης και τις διεργασίες των κινητοποιήσεων άφηνίζουν τις συνειδήσεις και δημιουργούν τις κατάλληλες προϋποθέσεις. Η μετατροπή των λαϊκών στρωμάτων σε δυνατότητα αυτόνομης εξουσίας είναι πράξη πολιτική. Προϋποθέτει την ύπαρξη πολιτικού οργανισμού να παρεμβαίνει μέσα στους αγώνες αυτούς, να μετασχηματίζει τις επί μέρους αντιθέσεις και να ένοποιεί τη στρατηγική τους. Προϋποθέτει ΔΡΑΣΗ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ.

Για την άσκηση πολιτικής εξουσίας ικανή και αναγκαία συνθήκη είναι τόσο ένα ολοκληρωμένο κυβερνητικό πρόγραμμα με ιεραρχημένους στόχους όσο και μία οργάνωση μαζών εγγύηση για την πορεία εξουσίας.

Είναι αναμφισβήτητο πως η κατεύθυνση, ο ρυθμός και η έκταση των εξελίξεων συσχετίζεται απόλυτα από την πολιτική έτοιμότητα της οργάνωσης του ΠΑΣΟΚ. Και τούτο γιατί ούτε η ανάπτυξη ούτε και ο ρόλος της οργάνωσης είναι κάτι αφηρημένο και αποκομμένο. ΑΛΛΑ αντίθετα είναι συνυφασμένη με συγκεκριμένη εθνική, πολιτική, κοινωνική και πολιτιστική κατάσταση μέσα στην οποία ζούμε και υπάρχουμε σάν Έθνος και σάν Λαό. Η οργάνωση του ΠΑΣΟΚ τόσο στην πορεία όσο και στην όρατη προοπτική ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΟΦΕΙΛΕΙ να επεμβαίνει στη συγκεκριμένη γενική ή τοπική πραγματικότητα να ανασυνθέτει και να συσπειρώνει πολιτικά τις μάζες, δημιουργώντας εύρυθμους λαϊκούς συσχετισμούς.

Μέσα από τέτοια παρέμβαση και δράση το κάθε φορά εκλογικό ποσοστό πρέπει να επενδύεται πολιτικά, ιδεολογικά και οργανωτικά. Ακριβώς αυτό είναι και η πεμπτομια της φυσιογνωμίας της μαζικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ καθώς και της προώθησης (και όχι αυθόρμητης) πάλης σε κοινωνικό, οικονομικό και θεσμικό επίπεδο.

27. Πιο συγκεκριμένα η οργάνωση εξουσίας οφείλει:

— Να έχει πολιτική αυτονομία από τις κοινωνικές δυνάμεις που εκφράζει και λειτουργεί σάν πόλος συσπείρωσης και συνοχής όχι μόνο των κομματικών μελών, αλλά όλων των εκμεταλλευόμενων και μη προνομιούχων λαϊκών στρωμάτων.

— Να μετασχηματίζει την επιμερισμένη αλλοτριωμένη και διαχυμένη κοινωνική δύναμη των εκμεταλλευόμενων σε πολιτική εξουσία για στρατηγικούς στόχους της αλλαγής.

— Να μετατρέπει το εκλογικό — γενικό ποσοστό, σε αρθρωμένη περιφερειακή και πρωτογενή εξουσία μέσα από τη διάταξη της στους μαζικούς χώρους και τους δημοκρατικούς θεσμούς (Τ.Α., σύλλογοι, συνδικάτα κλπ.).

— Να προωθεί παρεμβατική δράση στους διάφορους κοινωνικούς χώρους, για τα όξυμένα μαζικά προβλήματα του συνόλου των πολιτών μίας περιοχής ή ενός χώρου (πάνω από ιδεολογικές και κομματικές τοποθετήσεις) αποφεύγοντας τη σχηματική πάληση. Η δράση της είναι καθημερινή και σχεδιασμένη, σταθερή άνοιχτη σε τακτικό έλεγχο και κριτική.

— Να αναπτύσσει πλατειές κοινωνικές διασυνδέσεις, με ατομικά πλάνα στρατολόγησης και επαφής, συνδέοντας στενά τα κομματικά μέλη, με τους οπαδούς και φίλους: Να δημιουργεί το δυνατό πλατύτερο πολιτικό μέτωπο του κόμματος, αναιρώντας στην πράξη τα προσωπικά δίκτυα εκλογικής πελατείας.

— Να είναι μαχόμενη και εμπλουτισμένη με την πείρα και το σφυγμό των κοινωνικών δυνάμεων με δυνατότητες πολιτικής ευελιξίας και προσαρμογής...

— Να εκφράζει πρωταρχικά και κύρια συλλογικοποιημένες λαϊκές ανάγκες υποβαθμίζοντας και μηδενίζοντας τη μεμονωμένη διεκδίκηση του «έξατομικευμένου όνείρου» και της «φιλοδοξίας» των διαφόρων στελεχών.

— Να διαπαιδαγωγεί τα μέλη πάνω σε πολιτικές και αγωνιστικές αρχές καλλιεργώντας την αμύλλα, την πειθαρχία και τη συλλογικότητα άφουοιώνοντας από τα μέλη, ότι δημιουργικό υπάρχει και απορρίπτοντας τα άρνητικά του.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ

28. Η βασανιστική πορεία που είχε επιλεγεί για την κατάκτηση της ενιαίας αντίληψης σ' όλα τα επίπεδα της οργάνωσης μέσα από βαθειά ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ και συμμετοχή γύρω από τα καθημερινά πολιτικά γεγονότα και την ανάλυση των κοινωνικών δυνάμεων στις κινητοποιήσεις του Λαού ασφαλώς και πρέπει να συνεχισθεί και να ενταθεί.

Θα πρέπει όμως να γίνει κατανοητό σ' όλα τα μέλη μας, στην πόλη και στο χωριό, ότι απαιτούνται άλματα και μετασχηματισμοί συνειδήσεων.

Η πολιτική συγκυρία δεν επιτρέπει την πολυτέλεια των

σχηματικών και στείων αντιπαραθέσεων με βάση τις προηγούμενες καταβολές του κάθε μέλους. Η κυρίαρχη αντίθεση είναι γνωστή και η πορεία προδιαγραμμένη. Η μεθοδολογία του δημοκρατικού περαστικού προς το Σοσιαλισμό με συμμετοχή και αποτελεσματικότητα είναι δοσμένη. Η διαδικασία αναζήτησης του κοινού παρονομαστή και ο μετασχηματισμός των δευτερευουσών αντιθέσεων μέσα από οργανωμένο διάλογο αποτελούν θέμα άρχης. Είναι σίγουρο ότι οι ελάχιστοι που δεν θα προσαρμοστούν, απλά θα μείνουν πίσω. Δεν θα μπορέσουν να συμβάλλουν στις επιλογές του Κινήματος, που θα προχωρήσει με γρήγορους ρυθμούς προς τα εμπρός μαζί με το Λαό και όχι απλά για το Λαό.

29. Μόνιμα κύριος στόχος παραμένει η ΜΑΖΙΚΟΠΟΙΗΣΗ του Κινήματος, που σίγουρα η αναγκαιότητά της έχει γίνει κοινή συνείδηση και κατάκτηση του Κινήματος. Οι ικανοποιητικοί ρυθμοί της μαζικοποίησης θα πρέπει σίγουρα να επιταχυνθούν. Ο ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ των ενεργών μελών σε συνδυασμό με το ποιοτικό και ποσοτικό ανέγερμα της οργάνωσης και το παραπέρα δέσιμο της με τον κοινωνικό περίγυρο μέσα από την καθημερινή πολιτική δράση, αποτελεί στόχο έφικτο μά και αναγκαίο για το 1980.

Κάθε ευρύτερη πολιτική παρέμβαση ή εκδήλωση του Κινήματος ή προσπάθεια προς και μέσα στο μαζικό κίνημα, πρέπει να συνοδεύεται με κάρτες γνωριμίας και συζήτηση για ένταξη στα ενεργά μέλη (στρατολόγηση) ή καταγραφή των φίλων.

Αν η μαζικοποίηση του πολιτικού φορέα χθές ήταν ένας μόνιμος οργανωτικός στόχος, σήμερα, στην προσπάθεια της αλλαγής και της εξουσίας, αποτελεί κρίσιμη ιδεολογικής και στρατηγικής σημασίας θέμα.

Οι πόρτες της οργάνωσης πρέπει να ανοίξουν για όλο και μεγαλύτερο τμήμα του εργαζόμενου Λαού και της νεολαίας, ώστε η δουλειά στο μαζικό κίνημα να φωτίζει τις προσπάθειές μας στο κόμμα με την άμεση γνώση των συνθηκών, και των αναγκών των εργαζόμενων.

Για να κάνουμε πράξη την άρνηση της διοικητικής εξάρτησης των συνδικάτων, της Τ.Α., των συλλόγων αλλά και αντίστροφα την άρνηση περαστικού συνεχνιστικών θέσεων μέσα στο κόμμα, θα πρέπει να παλαίψουμε με συλλογική συνειδητή προσπάθεια και με μαζική αντίληψη.

Οργανωτική αυτονομία του μαζικού Κινήματος δεν σημαίνει αυτοπροσδιορισμό των μελών. Χωρίς την ένταξη του διεκδικητικού κινήματος στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων του συνόλου, χωρίς τον οργανωμένο διάλογο δεν νοείται αλλαγή. Ταξική συνείδηση χωρίς την πολιτική συνειδητοποίηση, αποτελεί μηχανή χωρίς κινητήρια δύναμη.

30. Η μαζικοποίηση και η πολιτικοποίηση της οργάνωσης σε διαλεκτική σχέση με την καθημερινή πολιτική δράση και τη διαφύττιση και προπαγάνδα μέσα στο Λαό, συνδυάζεται άμεσα με δύο ζητήματα της οργάνωσης καυραίας πολιτικής σημασίας. Την ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑ του Κινήματος και την χωρίς διασπρεβλώσεις ή υπονομιώσεις ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Λαού.

Η εκπλήρωση των δύο αυτών όρων τόσο σαν στόχων όσο και σαν διαδικασία, συντελούν και στην μαζικοποίηση και στο δέσιμο της οργάνωσης, με τον κοινωνικό της περίγυρο.

Άμεσο καθήκον μπαίνει η υλοποίηση των οικονομικών πλάνων και η διάδοση των εντύπων του Κινήματος.

Ακόμα, με την συμμετοχή τόσο της οργανωμένης όσο και της λαϊκής βάσης μέσα από ένα ουσιαστικό διάλογο, απαιτείται η βελτίωση των εντύπων του Κινήματος και ο προγραμματισμός για την προώθηση της απόφασης της Συνδιάσκεψης σχετικά με την έκδοση καθημερινής εφημερίδας.

Ο Πρόεδρος και το Ε.Γ. εξουσιοδοτήθηκαν για να προσαρμόσουν και τις δύο λειτουργίες σύμφωνα με τις αναγκαιότητες του επερχόμενου εκλογικού αγώνα.

Η Κ.Ε. εξουσιοδοτεί τον Πρόεδρο και το Ε.Γ. να:

— Διαμορφώσει τη στρατηγική του εκλογικού αγώνα (για τις επόμενες εκλογές).

— Ορίσει τις διαδικασίες επιλογής υποψηφίων — όταν έκτιμήσει χρονικά.

— Ορίσει επιτροπή οικονομικών εκλογικού αγώνα που θα προϋπολογίσει τις δαπάνες, προχωρήσει σε Πανελλήνια Ο.Ε. και διαχειριστεί τα χρήματα σ' όλη τη διάρκεια του εκλογικού αγώνα.

— Ορίσει επιτροπή τεχνικών θεμάτων που θ' αναζητήσει και καταγράψει το σύνολο των θεμάτων που θα ασχοληθεί και που θα βρίσκεται από νωρίς σε συνεχή έτοιμότητα.

— Ορίσει επιτροπή προγραμμάτων και διαφήμισης που θα ασχοληθεί με το διαφημιστικό υλικό και τον τρόπο παρουσιάσής του.

31. Η διάταξη δυνάμεων και η λειτουργία της Οργάνωσης. Θα πρέπει να συνεχιστεί έντατικά στα πλαίσια των κατευθύνσεων της 5ης Συνόδου:

— Η πλήρης αντιστοίχιση της δουλειάς των οργανώσεων με την ανάπτυξη του μαζικού κινήματος.

— Η ανάπτυξη κινήματος στη γειτονιά και η πολιτιστική παρέμβαση με παράλληλη μαζικοποίηση και πολλαπλασιασμό των τοπικών οργανώσεων.

— Η δημιουργία σε κάθε χώρο δουλειάς και μόρφωσης κομματικού πυρήνα, που θα μετεξελεστεί σε κομματική οργάνωση (τοπική ή κλαδική).

— Η άμεση ολοκλήρωση της διάταξης των υπαρκτών δυνάμεων σε μία και μόνο οργάνωση με ξεκαθαρισμένες υποχρεώσεις και τακτικό έλεγχο.

— Η συγκρότηση με εθύνου του Ε.Γ. και προτάσεις των κλιμακίων, Έπαρχιακών Γραφείων στις Ν.Ε., Στα μεγάλα αστικά κέντρα, δηλ. Λεκανοπέδιο Αττικής, να δημιουργηθούν τομεακά καθοδηγητικά όργανα. Ανάλογα με την ανάπτυξη τους να επιμερίζονται σε αυτόνομες επί μέρους νομαρχιακές Επιτροπές για να ανταποκριθούν στις ανάγκες της καθοδήγησης των

πολλαπλασιασμένων και αναπτυσσόμενων πρωτοβαθμίων κομματικών κυττάρων.

— Ολοκλήρωση της διαδικασίας των νομαρχιακών Συνελεύσεων. Στα μεγάλα αστικά κέντρα ή και σε ειδικές περιπτώσεις κατά την κρίση του Ε.Γ. με εισήγηση της Επιτροπής Οργανωτικού ή διαδικασία αυτή καθοδηγείται από Οργανωτική Επιτροπή Συνέλευσης με αρμοδιότητες Ν.Ε.

— Αναδιάρθρωση των επιτροπών του Κινήματος, που αυτές ομάδες δουλειάς του Ε.Γ. έχουν την καθοδήγηση και την ευθύνη για το χώρο τους.

— Σταθερή λειτουργία του Σ.Σ., όπου με την καθοδήγηση του Προέδρου και του Ε.Γ. διαμορφώνεται ο κοινός προσανατολισμός της δράσης των Επιτροπών, σύμφωνα με τις αντικειμενικές συνθήκες.

— Η έμφαση του Ε.Γ. στην προσπάθειά του για τη συλλογική πολιτική δράση και ευθύνη, με καθορισμένους όμως και εξασφαλισμένους τομείς καθοδήγησης για την καλύτερη αποτελεσματικότητα της καθημερινής οργανωτικοπολιτικής δουλειάς.

— Η σταθερή σύνδεση της Κ.Ε. με την τρέχουσα πολιτική πρακτική από τον προγραμματισμό των επιτροπών:

● με την διάταξη των μελών της στά κλιμακία και τις επιτροπές,

● με τον καθορισμό πλατειών συχνών δλαμελειών με αποκλειστικό θέμα την εμβάθυνση των προβλημάτων των μαζικών χώρων, τον προγραμματισμό της δράσης συγκεκριμένων επιτροπών και των επαναπροσανατολισμό κάθε φορά της γραμμής π.χ. με τους χώρους Έργατοϋπάλληλοι — Αγρότες — ΕΑΤΟΠ και Νεολαία.

Ειδικότερα, πέρα από τις σύμφωνα με το καταστατικό, τακτικές συνόδους της Κ.Ε. αποφασίσθηκε η πραγματοποίηση των ακόλουθων έκτακτων συγκλήσεων της Κ.Ε. με τη συμμετοχή των αντίστοιχων επιτροπών του κινήματος.

α) Το Μάη με αποκλειστικό θέμα το συνδικαλιστικό κίνημα.

β) Τόν Ιούλιο για τη Νεολαία.

γ) Τόν Οκτώβρη για το Αγροτικό.

δ) Στις αρχές του 1981 για την Αυτοδιοίκηση.

Η διαμόρφωση των εισηγήσεων θα γίνει από τις επιτροπές με ευθύνη των μελών της Κ.Ε. και των αντίστοιχων υπευθύνων του Ε.Γ.

Σε επόμενες τακτικές συνόδους της Κ.Ε. εξουσιοδοτήθηκε το Ε.Γ. να διαμορφώσει εισήγηση για το κυβερνητικό πρόγραμμα ύστερα από την ολοκλήρωση της δουλειάς της Ε.Α.Π., καθώς και εισήγηση σχετικά με το Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ.

— Με την καθοδήγηση του Προέδρου και του Ε.Γ. εντείνεται η προσπάθεια για το δέσιμο της Κοινοβουλευτικής Έκπροσώπησης με τους άλλους βραχίονες της οργάνωσης και το μαζικό κίνημα, καθώς και η βελτίωση της λειτουργίας και αποτελεσματικότητας των ΚΤΕ μέσα από την καθημερινή δουλειά και παρέμβαση του ΣΚΟΛ.

32. Η διαμόρφωση ΣΤΕΛΕΧΩΝ και η επαγγελματοποίηση στη βάση της απόφασης της 5ης Συνόδου, που στο σημείο αυτό δεν υλοποιήθηκε, υποβοηθείται με την άμεση συγκρότηση σεμιναρίων στελεχών.

Σε κάθε Νομαρχιακή Επιτροπή θα γίνουν για επιλεγμένα στελέχη εισηγήσεις — συζητήσεις. Θέματα στα οποία θα μπορούσαν να γίνουν οι εισηγήσεις — συζητήσεις, είναι τα εξής:

α. Οργάνωση του Κινήματος (ποιά η δουλειά της Τ.Ο., της Κ.Ο., της Ν.Ε. κλπ.).

β. Συνδικαλισμός (έργατοϋπάλληλοι, αγρότες κλπ.).

γ. Διοίκηση — Αυτοδιοίκηση.

δ. Οικονομία.

ε. Κυβερνητικό Πρόγραμμα.

στ. Ίδεολογικά.

Η πραγματοποίηση των εισηγήσεων — συζητήσεων σε όλους ή σε μερικούς από τους παραπάνω κύκλους θεμάτων, θα έλεγχεται από τον αριθμό των προσώπων που θα βρεθούν για την πραγματοποίησή τους.

Σκοπός της εισήγησης — συζήτησης θα είναι να καταποτισθούν τα μέλη του Κινήματος σε βασικές έννοιες, σε τρόπους δουλειάς, στις θέσεις και στις επιδιώξεις μας και να προωθηθεί η όμογενοποίηση. Σε κάθε θέμα θα πρέπει να γίνεται έμπεριστατομένη συζήτηση. Βάση θα πρέπει να είναι κείμενα, όπου θα αναφέρονταν συνοπτικά προβλήματα, ερωτήματα, πηγές, για τη μελέτη των απαντήσεων και σκέψεις για προβληματισμό. Καθοδηγητική σκέψη θα είναι η βελτίωση της δουλειάς στο Κίνημα και στους μαζικούς χώρους και η εξασφάλιση στα μέλη της δυνατότητας να προπαγανδίζουν τις θέσεις μας και να απαντούν σε ερωτήματα. Μεγάλη βαρύτητα θα πρέπει να έχει γι' αυτό η αντιμετώπιση της καθημερινής πρακτικής δουλειάς.

Η όλη προσπάθεια θα καθοδηγηθεί από το Ε.Γ. και θα υλοποιηθεί από αρμόδια όργανα που θα συγκροτηθούν με ευθύνη του.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΜΑΖΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

33. Αυτονομία — συμμετοχή — πολιτικοποίηση

Έχουμε διακηρύξει επανειλημμένα την έμμενη μας στην αρχή του απόλυτου σεβασμού της οργανωτικής αυτονομίας του μαζικού κινήματος. Κι είναι η θέση μας αυτή όχι απλό σχήμα λόγου, αλλά επιλογή στρατηγικής σημασίας.

Δεν είναι μόνο η μόνιμη ριζική μας αντίθεση και ρήξη με την χειραγώγηση του εργατικού και αγροτικού και επαγγελματοδιοικητικού κινήματος από την άρχουσα τάξη μέσα από τους τοποτηρητές της, τις κυβερνήσεις της Δεξιάς.

Δεν είναι μόνο η επιλογή ότι σήμερα στην κορύφωση της πάλης για τη μεγάλη κοινωνική αλλαγή η ταύτιση των κομμάτων με τα συνδικάτα και τους συλλόγους τείνει να διασπασεί την ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος, να το απομαζικο-

ποιήσει και να υποβαθμίσει τη ζωντάνια και τον δυναμισμό του.

Είναι ταυτόχρονα και κύρια ή μεγάλη μας επιλογή για την αύριανή πορεία μέσα στην προοπτική της αλλαγής. Μια πορεία που θα στηρίζεται στη δημοκρατία και στην αποκέντρωση. Στα τρία ποδοφάρια της δημοκρατικής ζωής. Στο Κοινοβούλιο, στον συνδικαλισμό και στην αυτοδιοίκηση. Μια έξουσία, που δεν ασκείται εν όνόματι του λαού — με το λαό στη γωνιά — αλλά με το λαό συμμετόχο και πρωταγωνιστή.

Με συμμετοχή σ' όλες τις αποφάσεις που τον άφορούν, πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές, σ' όλα τα επίπεδα με πλήρη γνώση των αντικειμενικών συνθηκών εκεί που κατοικεί, δουλεύει, μορφώνεται και ψυχαγωγείται. Μέσα στο καμίνι του μαζικού κινήματος. Για να μπορέσουμε πράγματι να φέρουμε τον σοσιαλισμό στην πατρίδα μας. Ένα σοσιαλισμό που να αποτυπώνεται καθημερινά στην ίδια τη ζωή μας.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε μία για πάντα. Ένας κεντρικός σχεδιασμός χωρίς τη συμμετοχή του εργαζόμενου, μπορεί να αναπτύξει σ' ένα βαθμό τις παραγωγικές δυνάμεις, αλλά δεν επηρεάζει τις παραγωγικές και κοινωνικές σχέσεις. Τα γραφειοκρατικά πρότυπα σε τελευταία ανάλυση μπορεί να ξεστράτισουν στην ανταρπαγωγή ανάλογων με τις καπιταλιστικές δομές.

Η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων είναι αναγκαία αλλά όχι και ικανή συνθήκη για την πορεία προς τον σοσιαλισμό.

Χωρίς τις ανάλογες ριζικές αλλαγές στις παραγωγικές σχέσεις, το κυνηγητό της άμετρης ανάπτυξης της παραγωγής μπορεί να γίνει μέσο αναστολής για την ικανοποίηση βασικών πολιτικών αιτημάτων του σοσιαλιστικού τρόπου ζωής.

Δεν μπορεί να αγνοηθεί το κομμάτισμα του κοινωνικού Ιστού από τον υπέρμετρο καταμερισμό της εργασίας σε τόπο, χρόνο και λειτουργίες, ή η αλλοτρίωση του εργαζόμενου, ή αλλοίωση του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος και τελικά ο κίνδυνος της ενίσχυσης της από - πολιτικοποιημένης τεχνοκρατίας και της γραφειοκρατικής έξουσίας.

Η αλλαγή πρέπει να αρχίσει από την άκρεια οικονομική και κοινωνική μονάδα και να προχωρεί προς το κέντρο. Από τον τρόπο δουλειάς και ζωής.

Πρέπει να είμαστε σε θέση να χτυπήσουμε την περιθωριοποίηση του εργαζόμενου, να αλλάξουμε τις παραγωγικές εκείνες σχέσεις που θέλουν κάποιους να σχεδιάζουν και τις μάζες να εκτελούν.

Από την άλλη μεριά θα πρέπει να είναι η πολιτικοποίηση των εργαζόμενων. Η αναζήτηση των αιτιών και κάθε φορά η αναζήτηση της κυρίαρχης αντίθεσης.

Γιατί και μέσα στην προοπτική της αλλαγής τα συμφέροντα αυτής ή εκείνης της κατηγορίας, δεν ταυτίζονται πάντα με τα συμφέροντα της επιχείρησης, ακόμα και της κοινωνικοποιημένης όπου εργαζόμαστε, ή με τα συμφέροντα της πλειοψηφίας των κατοίκων της γεωγραφικής κοινότητας ή περιφέρειας.

Οι δευτερεύουσες αντιθέσεις πρέπει να εντοπίζονται, να αναλύονται και να μετασχηματίζονται.

Αυτό που συμβαίνει στη γειτονιά μας ή στη συνοικία μας, μάς αφορά άμεσα. Κάθε γεωγραφική ή οικονομική μονάδα είναι δεμένη με τις άλλες σε διάφορες βαθμίδες. Οι εργαζόμενοι, οι δημότες, οι καταναλωτές, πρέπει να είναι καλά πληροφορημένοι, για να αναπτύξουν με τον διάλογο την κοινωνική συνείδηση που απαιτείται για μια δημοκρατική ζωή.

Έτσι κάθε απόφαση πρέπει να παίρνεται όσο το δυνατό πιο αποκεντρωμένα με γνώμονα το συμφέρον του συνόλου, ύστερα από οργανωμένο διάλογο άμεσα στους ενδιαφερόμενους φορείς, στη επιχείρηση, στη συνοικία, στην κοινότητα.

Σε τελευταία ανάλυση αποκέντρωση και αυτοδιαχείριση δεν σημαίνει το ξεστράτισμα στη δημιουργία αυτόνομων και ανταγωνιστικών έστω και ονομαζόμενων σοσιαλιστικών μονάδων. Έλευθερία χωρίς κοινωνικό έλεγχο οδηγεί στη δημιουργία νέων ανισοτήτων και νέων προνομίων, σε βάρος άλλων. Ένώ εισόδημα χωρίς το δικαίωμα της ελευθερίας και της πρωτοβουλίας οδηγεί στη γραφειοκρατία.

Οι σκέψεις αυτές οδηγούν στο δυνάμωμα της πάλης, από σήμερα, για ένα μαζικό κίνημα οργανωτικά αυτόνομο, ταξικό, ένωτικό και θαθεία πολιτικοποιημένο.

Άμεσες προσπάθειες και πρωτοβουλίες που πρέπει να αναληφθούν ή να συνεχισθούν σύμφωνα με την απόφαση της 5ης Συνόδου της Κ.Ε.:

34. Στο συνδικαλιστικό κίνημα εργατοϋπαλλήλων, αγροτών, επιστημόνων, επαγγελματιοδότηχων.

— Συνεχής προσπάθεια για ένοπιση στη βάση και ξεπέρασμα αντιθέσεων.

— Ιεράρχηση στόχων.

— Υποστήριξη του αγώνα για θεσμικές αλλαγές (Ν. 330, Ν. 3239, Ν. 643 κλπ.).

— Υποστήριξη του εργοστασιακού, επιχειρησιακού συνδικαλισμού.

— Αγώνας για καθιέρωση της συνεχιζόμενης εκπαίδευσης.

— Καθιέρωση μίας μαζικής, ταξικής, συνδικαλιστικής εκπαίδευσης στον εργατικό και αγροτικό χώρο.

— Μελέτη για την αντιμετώπιση της ανεργίας για νέες θέσεις στην παραγωγή.

— Πανελλαδική σύσκεψη συνδικαλιστικών στελεχών στον επιστημονικό χώρο.

— Πανελλαδική σύσκεψη συνδικαλιστικών στελεχών στον χώρο των έμποροδότηχων.

— Συνδιάσκεψη συνδικαλιστικών στελεχών.

— Συσκέψεις κατά αγροτικό προϊόν.

— Συνδιάσκεψη στελεχών αγροτικών και συνεταιριστικών στελεχών, αφού πρώτα ολοκληρωθούν οι επιμέρους περιφερειακές συνδιασκέψεις.

— Εκδηλώσεις προς τα έξω με προβολή των θέσεων του

ΠΑ.Σ.Ο.Κ. σε σχέση με τους έμποροδότηχες (ΤΕΒΕ, χρηματοδότηση, ενίσχυση μικρομεσαίας ιδιωτικής πρωτοβουλίας, τεχνολογία, επιπτώσεις ΕΟΚ, ωράριο).

35. Στην Τ.Α.:

— Ενίσχυση του αγώνα για την οικονομική αυτοδυναμία, (κρατική ενίσχυση, πόροι, δημοτικές επιχειρήσεις) την καθιέρωση της δ' και γ' βαθμίδας αυτοδιοίκησης και την ψήφιση νέου δημοτικού κώδικα.

— Ανάπτυξη κινήματος στη γειτονιά, προώθηση Συνοικιακών Επιτροπών και Συνοικιακών Συμβουλίων.

— Ενίσχυση της προσπάθειας για την ανάπτυξη της Δημοτικής Λαϊκής Επιμόρφωσης (Ελευθερά Άνοιχτά Πανεπιστήμια των Δήμων).

— Ένοπιση της πολιτιστικής δραστηριότητας μέσα από την Τ.Α.

— Ενίσχυση αγώνα για την προστασία του περιβάλλοντος και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής μέσα από φορείς της Τ.Α.

— Οργάνωση συσκέψεων και συνδιάσκεψης δημοτικών και κοινοτικών εκπαιδευτικών για ένοπιση πολιτικής γραμμής και κατανόηση του δημοτικού προγράμματος.

— Προγραμματισμός από σήμερα για την μελλοντική παρουσία μας τόσο σε επίπεδο θέσεων όσο και σε επίπεδο στελεχών στο δημοτικό και κοινοτικό χώρο.

36. Στη Νεολαία:

— Ανάλυση και κατανόηση των αιτιών και των συνθηκών που αποτέλεσαν το ευνοϊκό υπόστρωμα για την εκδήλωση αντιθεσμικών αυτόνομων και περιθωριακών τάσεων μέσα στα Α.Ε.Ι..

— Ενδυνάμωση του μετώπου Παιδείας από το ριζωμα και τη σύγκλιση και την ένοπιση των επί μέρους εκπαιδευτικών κινήματων, για κάθε βαθμίδα με στόχο τον εκδημοκρατισμό της Παιδείας.

— Έμφαση στον επαγγελματικό προσανατολισμό και το περιεχόμενο σποδών σε συνάρτηση πάντα με την οργάνωση και λειτουργία των εκπαιδευτικών.

Διοργάνωση της Γιορτής Νεολαίας 80 τόσο κεντρικά όσο και περιφερειακά, αξιοποιώντας τη θετική και αρνητική πείρα των προηγούμενων χρόνων και συλλαμβάνοντας τα κυρίαρχα νέα μηνύματα της πλατείας μάζας της Νεολαίας.

— Έμμοση στις συνθήκες δουλειάς και διαβίωσης, μόρφωσης, επιμόρφωσης και ψυχαγωγίας για την εργαζόμενη νεολαία και ανάπτυξη μαζικών μορφών οργάνωσης της νεολαίας στη γειτονιά.

— Ενίσχυση του ρόλου των μαθητικών κοινοτήτων και σύνδεσή τους με την πολιτιστική δραστηριότητα στους αγροτικούς οικισμούς.

— Συνδεση με τους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων.

37. Στην ένοπιση ενός ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ για την ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ. Ανάληψη πρωτοβουλιών για την χωρίς όρους επιστροφή των πολιτικών προσφύγων και τη δημιουργία των απαραίτητων κοινωνικών προϋποθέσεων.

38. Προέμβαση στο ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ με σύνδεσή του με τους φορείς της Τ.Α. της Νεολαίας και των χώρων δουλειάς. Άμεση πραγματοποίηση Πανελλήνιας πολιτιστικής σύσκεψης του ΠΑ.Σ.Ο.Κ. και σχέδια μεταφοράς του στην περιφέρεια.

39. Στήριξη των πρωτοβουλιών μέσα στο ανερχόμενο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ.

40. Προσπάθεια για την έξυγανση του ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ συμμετοχή στα σωματεία και στους συλλόγους, σύνδεσή του με το σχολείο και το δήμο και την κοινότητα.

41. Αποφασιστική στήριξη των προσπαθειών που γίνονται για την προστασία του περιβάλλοντος και του καταναλωτή από αντίστοιχα σωστά δομημένα και πραγματικά αυτόνομα κινήματα στον οικολογικό και καταναλωτικό χώρο με πλήρη σύνδεσή τους με τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης καθώς και τους επιστημονικούς και κοινωνικούς φορείς.

42. Έμφαση και διαρκής δουλειά στις χώρες του εξωτερικού, όπου μοχθούν Έλληνες μετανάστες. Παράλληλα σοβαρή ενασχόληση, ανάπτυξη πρωτοβουλιών και μόνιμων δεσμών με τους εργάτες της θάλασσας.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΚΑΙ

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΗΝ

«ΕΞΟΡΜΗΣΗ»